

Europeiska unionens officiella tidning

C 164

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

13 maj 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 164/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 164/02	Mål C-156/04 P: Överklagande ingett den 7 november 2018 av Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) och Evolution Gaming Advisory Kft. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 oktober 2018 i mål T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) och Evolution Gaming Advisory Kft. mot Europeiska kommissionen	2
2019/C 164/03	Mål C-722/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 19 november 2018 — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S.k. mot Porr S.A.	2
2019/C 164/04	Mål C-745/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 27 november 2018 — JA mot Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości i Ministra Finansów	3

SV

2019/C 164/05	Mål C-779/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 12 december 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni och Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie mot XO.....	4
2019/C 164/06	Mål C-824/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28 december 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. mot Krajowa Rada Sądownictwa.....	5
2019/C 164/07	Mål C-3/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 januari 2019 — Asmel società consortile a r.l. mot A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione	6
2019/C 164/08	Mål C-11/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 7 januari 2019 — Azienda ULSS n. 6 Euganea mot Pia Opera Croce Verde Padova	7
2019/C 164/09	Mål C-14/19 P: Överklagande ingett den 10 januari 2019 av Europeiska unionens satellitcentrum (SatCen) av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 25 oktober 2018 i mål T-286/15, KF mot SatCen	8
2019/C 164/10	Mål C-15/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 10 januari 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA mot Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.	9
2019/C 164/11	Mål C-16/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Krakowie (Polen) den 2 januari 2019 — VL mot Szpitalowi Klinicznemu im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie	10
2019/C 164/12	Mål C-25/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen) den 15 januari 2019 — Corporis Sp. z o.o. mot Gefion Insurance A/S.....	11
2019/C 164/13	Mål C-26/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Modena (Italien) den 15 januari 2019 — Azienda USL di Modena mot Comune di Sassuolo.....	11
2019/C 164/14	Mål C-28/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 16 januari 2019 — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust m.fl.	12
2019/C 164/15	Mål C-61/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 29 januari 2019 — Orange Romania SA mot Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal	13
2019/C 164/16	Mål C-62/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 29 januari 2019 — Star Taxi App SRL mot Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București	14
2019/C 164/17	Mål C-70/17 P: Överklagande ingett den 30 januari 2019 av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 21 november 2018 i mål T-587/16, mot HM Europeiska kommissionen	15
2019/C 164/18	Mål C-75/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Specializat Mureș (Rumänien) den 31 januari 2019 — MF mot BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sărl.....	16
2019/C 164/19	Mål C-84/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polen) den 31 januari 2019 — Profi Credit Polska S.A. mot QJ	17

2019/C 164/20	Mål C-85/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 6 februari 2019 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria mot RK	18
2019/C 164/21	Mål C-86/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spanien) den 6 februari 2019 — SL mot SL.....	19
2019/C 164/22	Mål C-114/19 P: Överklagande ingett den 8 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 29 november 2018 i mål T-811/16, Di Bernardo mot kommissionen	20
2019/C 164/23	Mål C-133/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 19 februari 2019 — B. M. M., B. S. mot État belge (belgiska staten).....	21
2019/C 164/24	Mål C-136/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 20 februari 2019 — B. M. M., B. M. mot État belge (belgiska staten)	21
2019/C 164/25	Mål C-137/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 20 februari 2019 — B.M.O. mot État belge.....	22
2019/C 164/26	Mål C-152/19 P: Överklagande ingett den 21 februari 2019 av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-827/14, Deutsche Telekom AG mot Europeiska kommissionen	23
2019/C 164/27	Mål C-154/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypern) den 25 januari 2019 — Kypriaki Kentriki Archi mot GA	24
2019/C 164/28	Mål C-172/19 P: Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite mot Europeiska kommissionen.....	25
2019/C 164/29	Mål C-192/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna) den 27 februari 2019 — Rensen Shipbuilding BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane	27
2019/C 164/30	Mål C-194/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 28 februari 2019 — H. A. mot État belge.....	27
2019/C 164/31	Mål C-197/19 P: Överklagande ingett den 28 februari 2019 av Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-682/14, Mylan Laboratories och Mylan mot kommissionen	28
2019/C 164/32	Mål C-198/19 P: Överklagande ingett den 28 februari 2019 av Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV, Teva Pharmaceutical Industries Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-679/14, Teva UK Ltd m.fl. mot kommissionen	29
2019/C 164/33	Mål C-199/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen) den 27 februari 2019 — RL sp. z o.o. z mot J.M.....	30
2019/C 164/34	Mål C-200/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 1 mars 2019 — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. m.fl mot LJUBLJANSKE BANKE d.d.....	31

2019/C 164/35	Mål C-202/19 P: Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-111/15, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen	32
2019/C 164/36	Mål C-203/19 P: Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-165/15, Ryanair and Airport Marketing mot kommissionen	33
2019/C 164/37	Mål C-204/19 P: Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-53/16, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen	34
2019/C 164/38	Mål C-205/19 P: Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-165/16, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen	36
2019/C 164/39	Mål C-212/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 mars 2019 — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation mot Compagnie des pêches de Saint-Malo	37
2019/C 164/40	Mål C-213/19: Talan väckt den 7 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	38
2019/C 164/41	Mål C-215/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 8 mars 2019 — Veronsajien oikeudenvontayksikkö	39
2019/C 164/42	Mål C-233/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av cour du travail de Liège (Belgien) den 18 mars 2019 — B. mot Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)	40

Tribunalen

2019/C 164/43	Mål T-433/16: Tribunalens dom av den 28 mars 2019 — Pometon mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den europeiska marknaden för stålslipmedel — Beslut varigenom det konstateras att det skett ett åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet — Samordning av priser i hela EES-området — "Hybridförfarande" med kronologisk förskjutning — Oskuldspresumtion — Principen om opartiskhet — Stadgan om de grundläggande rättigheterna — Bevis på överträdelse — Enskild och pågående överträdelse — Konkurrensbegränsning genom syfte — Överträdelsens varaktighet — Böter — Exceptionell anpassning av grundbeloppet — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Likabehandling — Obegränsad behörighet att pröva beslut)	42
2019/C 164/44	Mål T-766/16: Tribunalens dom av den 20 mars 2019 — Hércules Club de Fútbol mot kommissionen (Statligt stöd — Stöd som de spanska myndigheterna har beviljat vissa professionella fotbollsklubbar — Garanti — Beslut i vilket ett stöd förklarar vara oförenligt med den inre marknaden — Fördel — Motiveringsskyldighet)	43
2019/C 164/45	Mål T-582/17: Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Boshab m.fl. mot rådet ((Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo — Förteckning över personer och enheter som omfattas av fryningen av penningmedel och ekonomiska resurser och av förbud mot inresa eller transitering — Beslut att uppta sökandena i förteckningen — Rätten till försvar — Rätten att yttra sig — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till ett effektivt rättsligt skydd)	43

2019/C 164/46	Mål T-725/17: Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Clestra Hauserman mot parlamentet (Offentlig upphandling av byggtreprenader — Anbudsförfarande — Byggnadsarbeten rörande "Skiljevägg — dörrar" inom ramen för utbyggnad och modernisering av Konrad Adenauer-byggnaden i Luxemburg — Avslag på en anbudsgivares anbud — Tilldelning av kontraktet till en annan anbudsgivare — Motiveringsskyldighet — Onormalt lågt anbud — Uppenbart oriktig bedömning — Utomobligatoriskt ansvar).....	44
2019/C 164/47	Mål T-787/17: Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Parfumerie Akzente mot EUIPO (GlamHair) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GlamHair — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)).....	45
2019/C 164/48	Mål T-829/17: Tribunalens dom av den 28 mars 2019 — Coesia mot EUIPO (återgivning av en cirkelform, bestående av två böjda röda linjer) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke som återger en cirkelform, bestående av två böjda röda linjer — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001)).....	46
2019/C 164/49	Mål T-105/18: Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Deray mot EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket LILI LA TIGRESSE — Det äldre EU-ordmärket TIGRESS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	46
2019/C 164/50	Mål T-265/18: Tribunalens dom av den 27 mars 2019 — Biernacka-Hoba mot EUIPO — Formata Boguslaw Hoba (Formata) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket Formata — Det internationella äldre figurmärket Formata — Relativt registreringshinder — Artikel 60.1 a och artikel 8.1 a och b i förordning (EU) 2017/1001 — Regel 37 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2018/625) — Villkor för återgivning av det äldre varumärket — Regel 19 i förordning nr 2868/95 (nu artikel 7 i delegerad förordning 2018/625) — Berättigade förväntningar — Återbetalning av återgivningskostnader — Artikel 109 i förordning 2017/1001 och regel 94 i förordning nr 2868/95 (nu artikel 109 i förordning 2017/1001)).....	47
2019/C 164/51	Mål T-276/18: Tribunalens dom av den 28 mars 2019 — Julius-K9 mot EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket K9 UNIT — Det äldre EU-figurmärket unit — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001).....	48
2019/C 164/52	Mål T-239/18: Tribunalens beslut av den 18 mars 2019 — SKS Import Export mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring - Fri rörlighet för kapital - Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (LBC/FT) — Direktiv (EU) 2015/849 — Delegerade förordningen (EU) 2018/212 — Upptagande av Tunisien på förteckningen över högriskredjeländer — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)	49
2019/C 164/53	Mål T-410/18: Tribunalens beslut av den 15 mars 2019 — Silgan Closures och Silgan Holdings mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknad för metallförpackningar — Beslut om att inleda en utredning — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Avvisning).....	50
2019/C 164/54	Mål T-503/18: Tribunalens beslut av den 29 mars 2019 — Haba Trading mot EUIPO — Vida (vidaXL) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av användningen — Anledning saknas att döma i saken).....	50
2019/C 164/55	Mål T-75/19: Tribunalens beslut av den 13 mars 2019 — Comune di Milano mot parlamentet och rådet (Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)	51
2019/C 164/56	Mål T-1/19: Talan väckt den 7 januari 2019 — CJ mot Europeiska unionens domstol	52

2019/C 164/57	Mål T-136/19: Talan väckt den 1 mars 2019 — Bulgarian Energy Holding med flera mot kommissionen	53
2019/C 164/58	Mål T-148/19: Talan väckt den 7 mars 2019 — PKK mot rådet.	55
2019/C 164/59	Mål T-163/19: Talan väckt den 14 mars 2019 — Mersinis mot ESMA	56
2019/C 164/60	Mål T-164/19: Talan väckt den 14 mars 2019 — AQ mot eu-Lisa	57
2019/C 164/61	Mål T-166/19: Talan väckt den 14 mars 2019 — Bronckers mot kommissionen	58
2019/C 164/62	Mål T-175/19: Överklagande ingett den 18 mars 2019 — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft mot EUIPO (eVoter)	59
2019/C 164/63	Mål T-180/19: Överklagande ingivet den 26 mars 2019 — Bibita Group mot EUIPO — Benkomers (Beverage bottles)	60
2019/C 164/64	Mål T-336/18: Tribunalens beslut av den 19 mars 2019 — Eagle IP mot Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA).	61
2019/C 164/65	Mål T-470/18: Tribunalens beslut av den 21 mars 2019 — Telenet mot kommissionen	61

Rättelser

2019/C 164/66	Rättelse till meddelandet i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> i mål T-45/19 (EUT C 122, 1.4.2019)	62
---------------	---	----

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2019/C 164/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 155, 6.5.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 148, 29.4.2019

EUT C 139, 15.4.2019

EUT C 131, 8.4.2019

EUT C 122, 1.4.2019

EUT C 112, 25.3.2019

EUT C 103, 18.3.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 7 november 2018 av Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) och Evolution Gaming Advisory Kft. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 oktober 2018 i mål T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) och Evolution Gaming Advisory Kft. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-156/04 P)

(2019/C 164/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) och Evolution Gaming Advisory Kft. (ombud: P. Ruth, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Europeiska gemenskapernas domstol (sjunde avdelningen) har genom beslut av den 14 mars 2019 ogillat överklagandet och beslutat att klagandena ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 19 november 2018 — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S.k. mot Porr S.A.

(Mål C-722/18)

(2019/C 164/03)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S.k.

Motpart: Porr S.A.

Tolkningsfråga

Tillåter EU-rätten, särskilt skälen 13, 20 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾ samt artikel 18 i fördraget, vilken uttrycker principen om icke-diskriminering, en möjlighet att utesluta ersättning för sen betalning avseende transaktioner som helt eller delvis finansieras med medel från strukturfonderna och från Europeiska unionens sammanhållningsfond, vilken följer av artikel 4 punkt 3 c i lagen om betalningsfrister vid handelstransaktioner (Dz.U. 2003 nr 139, pos. 1323)?

(¹) EGT L 200, s. 35.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 27 november 2018 — JA mot Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości i Ministra Finansów

(Mål C-745/18)

(2019/C 164/04)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: JA

Motparter: Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

Tolkningsfrågan

Ska artiklarna 73 och 78 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) och den innan dess gällande artikel 11 A.1 a och 11 A.2 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EWG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), mot bakgrund av de grundläggande principerna om

medlemsstaternas skadeståndsansvar i enlighet med domstolens praxis (i synnerhet domarna i målen av den 19 november 1991, Francovich and Others, C-6/90 och C-9/90, EU:C:1991:428, och av den 5 mars 1996, Brasserie du Pêcheur och Factortame m.fl., C-46/93 och C-48/93, EU:C:1996:79), tolkas så, att de från och med den 1 maj 2004 innebär en skyldighet för en medlemsstat, som den dagen anslöt sig till Europeiska unionen, att utfärda bestämmelser enligt vilka ersättningen till en konkursförvaltare ska höjas med ett belopp som motsvarar beloppet för den mervärdesskatt som utgår på sådan ersättning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 12 december 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni och Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie mot XO

(Mål C-779/18)

(2019/C 164/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i det nationella målet

Klagande: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Motpart: XO

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (¹), särskilt artiklarna 3 g, 10.1 och 22.1 tolkas så, att de utgör hinder för en uppdelning i dels så kallade "andra kreditkostnader än ränta", som fastställs schablonmässigt enligt en lagstadgad formel i artikel 36a i konsumentkreditlagen (lag av den 12 maj 2011 om konsumentkrediter, Dz. U. 2018.993, konsoliderad version), och dels den så kallade "sammanlagda kreditkostnaden för konsumenten" som anges i nämnda direktiv, på ett sätt som medför att näringsidkarens verkliga kostnader för krediten som inte utgör ränta döljs för konsumenten?

- 2) Ska direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal^(?), särskilt artiklarna 1.2, 6.1 och 7.1, tolkas så, att de utgör hinder för att kontrollera villkoren i konsumentkreditavtal, av skäl som anges i artikel 3 i direktivet, i den del som innefattar så kallade andra kreditkostnader än ränta, vars kriterier fastställs i artikel 36a i konsumentkreditlagen (lag av den 12 maj 2011 om konsumentkrediter, Dz. U. 2018.993, konsoliderad version)?

⁽¹⁾ EUTL 133, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 95, s. 29.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28 december 2018
— A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. mot Krajowa Rada Sądownictwa**

(Mål C-824/18)

(2019/C 164/06)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Motpart: Krajowa Rada Sądownictwa

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 jämförd med artiklarna 4.3 tredje meningen, 6.1 och 19.1 FEU i förening med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 9.1 i rådets direktiv 2000/78/EG samt artikel 267 tredje stycket FEUF tolkas så,

att det föreligger ett åsidosättande av rättsstatsprincipen samt rätten till ett effektivt rättsmedel och ett effektivt domstolsskydd om den nationella lagstiftaren i ett enskilt förfarande beträffande utövandet av domarämbetet vid en domstol i sista instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy) visserligen föreskriver en rätt att inge klagomål, men det beslut från den gemensamma prövningen och bedömningen av alla kandidater för Sąd Najwyższy vid det urvalsförfarande som föregår vidarebefordran av ansökan om utnämning till domare vid nämnda domstol emellertid vinner laga kraft och får effekt om det inte överklagas av samtliga deltagare i urvalsförfarandet, vilket även omfattar den kandidat vars ansökan vidarebefordrats och således inte har något intresse av att överklaga detta beslut, vilket innebär

— att rättsmedlet förlorar sin verkan och den behöriga domstolen inte har någon möjlighet att genomföra en verklig kontroll av ovannämnda urvalsförfarande,

— att detta i en situation när förfarandet även omfattar de domartjänster vid Sąd Najwyższy som hittills tillsatts med domare som omfattas av den nya lägre pensionsåldern, utan att de aktuella domarna har kunnat bestämma om de önskar utnyttja den lägre pensionsåldern, mot bakgrund av principen om domares oavsättlighet — om det antas att denna åsidosätts — kan antas påverka omfattningen och resultatet av domstolskontrollen av det urvalsförfarande som genomförts?

- 2) Ska artikel 2 jämförd med artiklarna 4.3 tredje meningen och 6.1 FEU jämförda med artiklarna 15.1 och 20 jämförda med artiklarna 21.1 och 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna jämförda med artikel 2.1 och 2.2 a och artikel 3.1 a i rådets direktiv 2000/78/EG samt artikel 267 tredje stycket FEUF tolkas så,

att det föreligger ett åsidosättande av rättsstatsprincipen, likabehandlingsprincipen och principen om likabehandling vid anställning inom offentlig förvaltning — utövande av domarämbetet vid Sąd Najwyższy — om det i ett enskilt förfarande beträffande utövandet av domarämbetet vid Sąd Najwyższy visserligen föreskrivs en rätt inge klagomål till den behöriga domstolen, men en utnämning av domare vid Sąd Najwyższy som rör en ledig domartjänst, på grund av de bestämmelser som beskrivs i den första frågan avseende rättskraft, kan genomföras utan någon kontroll av nämnda urvalsförfarande från den behöriga domstolen — under förutsättning att en sådan kontroll har begärts — och denna bristande kontrollmöjlighet innebär ett åsidosättande av rätten till likvärdig tillgång till offentlig tjänst, vilket strider mot det allmänna intresset, och att det innebär ett åsidosättande av principen om jämvikten mellan institutionerna om det organ i en medlemsstat som ska värna domstolarnas och domarnas oberoende (Nationella domstolsrådet) vid vilket förfarandet beträffande utövandet av domarämbetet vid Sąd Najwyższy äger rum är sammansatt så, att företrädarna för rättsväsendet i detta organ väljs av de lagstiftande myndigheterna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 januari 2019 — Asmel società consortile a r.l. mot A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

(Mål C-3/19)

(2019/C 164/07)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Asmel società consortile a r.l.

Motpart: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör gemenskapsrätten hinder för en nationell bestämmelse såsom artikel 33.3-bis i lagstiftningsdekret nr 163 av den 12 april 2006 enligt vilken kommuners självbestämmande vid offentlig upphandling med hjälp av en inköpscentral begränsas till enbart två organisationsmodeller, närmare bestämt kommunsammanslutningen, om en sådan redan föreligger, eller ett kommunkonsortium som ska bildas?

- 2) Utgör gemenskapsrätten, och i synnerhet principerna om friheten att tillhandahålla tjänster och om en fullständigt konkurrensutsatt marknad för offentlig upphandling av tjänster, hinder för en nationell bestämmelse såsom artikel 33.3-bis i lagstiftningsdekret nr 163 av den 12 april 2006, som jämförd med artikel 3.25 i samma lagstiftningsdekret vad gäller organisationsmodellen i form av kommunkonsortier utesluter möjligheten att bilda privaträttsliga rättssubjekt som till exempel ett privaträttsligt konsortium där även privata aktörer deltar?

- 3) Utgör gemenskapsrätten, och i synnerhet principerna om friheten att tillhandahålla tjänster och om en fullständigt konkurrensutsatt marknad för offentlig upphandling av tjänster, hinder för en nationell bestämmelse såsom artikel 33.3-bis, som — om den ska tolkas så, att kommunkonsortier, vilka också utgör inköpscentraler, enbart får bedriva verksamhet på ett område som motsvarar de deltagande kommunernas sammanlagda område, och följaktligen maximalt provinsens område — begränsar de ovannämnda inköpscentralernas verksamhetsområde?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 7 januari 2019 — Azienda ULSS n. 6 Euganea mot Pia Opera Croce Verde Padova

(Mål C-11/19)

(2019/C 164/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Motpart: Pia Opera Croce Verde Padova

Tolkningsfrågor

- 1) Hindrar skäl 28 samt artiklarna 10 och 12.4 i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ att artikel 5 jämförd med artiklarna 1–4 i Venetos regionallag 26/2012, i fall där båda parterna är offentliga enheter, tillämpas som grund för samverkan mellan myndigheter enligt artikel 12.4 i direktivet samt artikel 5.6 i lagstiftningsdekret 50/2016 och artikel 15 i lag 241/1990?

- 2) Hindrar skäl 28 samt artiklarna 10 och 12.4 i direktiv 2014/24/EU att artikel 5 jämförd med artiklarna 1–4 i Venetos regional-lag 26/2012, i fall där båda parterna är offentliga enheter, tillämpas som grund för samverkan mellan myndigheter enligt artikel 12.4 i direktivet samt artikel 5.6 i lagstiftningsdekret 50/2016 och artikel 15 i lag 241/1990, i den begränsade bemärkelsen att den upphandlande myndigheten är skyldig att motivera sitt val att upphandla tjänsten reguljära ambulanstransporter genom anbudsförfarande i stället för genom direktupphandling?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

Överklagande ingett den 10 januari 2019 av Europeiska unionens satellitcentrum (SatCen) av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 25 oktober 2018 i mål T-286/15, KF mot SatCen

(Mål C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens satellitcentrum (SatCen) (ombud: A. Guillerme, avocate)

Övriga parter i målet: KF, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, och
- förplikta sökanden i första instans att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

I sitt överklagande åberopar SatCen följande grunder:

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att den var behörig att avgöra de yrkanden som framstälts av sökanden, eftersom den (i) inte bedömde om de omständigheter den grundar sin behörighet på förelåg och eftersom den (ii) gjorde en felaktig tolkning av principen om likabehandling.

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att dess behörighet att avgöra denna tvist grundas på artiklarna 263 och 268 FEUF.
- Tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna vid bedömningen av KF:s påståenden om genomförandet av den administrativa utredningen.
- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 1 i bilaga IX till Satcens tjänsteföreskrifter och begreppet rätten till försvar.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 10 januari 2019 —
A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA mot Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.**

(Mål C-15/19)

(2019/C 164/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Motpart: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Tolkningsfrågor

- 1) Är appellationsdomstolens tolkning enligt vilken artiklarna 15 och 17 i lagstiftningsdekret nr 36/2003, genom vilket artiklarna 10 och 14 i direktiv 1999/31/EG⁽¹⁾ har införlivats med nationell rätt, är tillämpliga med retroaktiv verkan så, att befintliga deponier för vilka tillstånd gäller villkorslöst omfattas av de genom nämnda artiklar ålagda skyldigheterna, särskilt vad gäller den del där efterbehandlingsperioden förlängs från 10 till 30 år, förenlig med de ovannämnda [unionsrättsliga] bestämmelserna?
- 2) Är appellationsdomstolens tolkning enligt vilken artiklarna 15 och 17 i lagstiftningsdekret nr 36/2003 är tillämpliga på befintliga deponier för vilka tillstånd gäller — även om artikel 17 som ett led i införandet av de genom nämnda artiklar ålagda skyldigheterna och även vad gäller nämnda deponier begränsar genomförandebestämmelserna till en övergångsperiod och inte innehåller några bestämmelser för att minska förlängningens finansiella konsekvenser för "innehavaren" — förenlig med artiklarna 10 och 14 i direktiv 1999/31/EG, enligt vilka medlemsstaterna ska "vidta åtgärder för att se till att alla kostnader för att inrätta och driva en deponeringsanläggning, så långt möjligt inbegripet kostnaden för den ekonomiska säkerheten eller dess motsvarighet som avses i artikel 8.a iv och de beräknade kostnaderna för avslutning och efterbehandling av platsen under minst trettio år, skall omfattas av det pris som huvudmannen skall ta ut för deponering av alla slag av avfall på den platsen" och "vidta åtgärder för att deponier för vilka tillstånd gäller eller som redan är i drift vid tidpunkten för överföring av detta direktiv får fortsätta att vara i drift", särskilt med hänsyn tagen till deras normativa innehåll?

- 3) Är appellationsdomstolens tolkning enligt vilken de ovannämnda artiklarna 15 och 17 i lagstiftningsdekret nr 36/2003 är tillämpliga på befintliga deponier för vilka tillstånd gäller — även mot bakgrund av de ekonomiska kostnader som följer av de genom nämnda artiklar ålagda skyldigheterna, det vill säga till följd av att efterbehandlingsperioden förlängs från 10 till 30 år, i och med att dessa kostnader belastar ”innehavaren”, och följaktligen att ändringen *in peius* av de taxor som innehavaren tar ut på grundval av kontraktet för bortskaffande av avfall legitimeras — förenlig med artiklarna 10 och 14 i direktiv 1999/31/EG?
- 4) Är appellationsdomstolens tolkning enligt vilken de ovannämnda artiklarna 15 och 17 i lagstiftningsdekret nr 36/2003 är tillämpliga på befintliga deponier för vilka tillstånd gäller — även mot bakgrund av de ekonomiska kostnader som följer av de genom nämnda artiklar ålagda skyldigheterna, det vill säga till följd av att efterbehandlingsperioden förlängs från 10 till 30 år, i och med att dessa kostnader fastställs inte enbart på grundval av det avfall som lämnas in från och med det datum då genomförandebestämmelserna träder i kraft, utan även med hänsyn tagen till avfall som har lämnats in före nämnda datum — förenlig med artiklarna 10 och 14 i direktiv 1999/31/EG?”

(¹) Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 1999, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Krakowie (Polen) den 2 januari 2019 — VL mot Szpitalowi Klinicznemu im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

(Mål C-16/19)

(2019/C 164/11)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Krakowie

Parter i det nationella målet

Klagande: VL

Motpart: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Tolkningsfrågan

Ska artikel 2 i direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (¹) tolkas så, att särbehandling av situationen för vissa personer inom en grupp som delar en skyddad egenskap (funktionshinder) utgör en form av åsidosättande av likabehandlingsprincipen, när särbehandlingen från arbetsgivarens sida inom gruppen sker på grundval av

ett skenbart neutralt kriterium, detta kriterium inte objektivt kan motiveras av ett berättigat mål och medlen för att uppnå detta mål inte är lämpliga och nödvändiga?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, 2000, s. 16).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen) den 15 januari 2019 —
Corporis Sp. z o.o. mot Gefion Insurance A/S**

(Mål C-25/19)

(2019/C 164/12)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Parter i det nationella målet

Klagande: Corporis Sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Polen)

Motpart: Gefion Insurance A/S (Köpenhamn, Danmark)

Tolkningsfrågan

Ska artikel 152.1 och 152.2 jämförd med artikel 151 i direktiv 2009/138/EG (¹) och skäl 8 i förordning nr 1393/2007 (²) tolkas så, att rätten för en utsedd representant att företräda ett skadeförsäkringsföretag innefattar rätten att ta emot stämningsansökan i ett mål om ersättning för skada som uppkommit med anledning av en vägtrafikolycka?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 2009, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 2007, s. 79).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Modena (Italien) den 15
januari 2019 — Azienda USL di Modena mot Comune di Sassuolo**

(Mål C-26/19)

(2019/C 164/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Modena

Parter i det nationella målet

Klagande: Azienda USL di Modena

Motpart: Comune di Sassuolo

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 9.8 i lagstiftningsdekret nr 23 [av den 14 mars 2011], enligt vilken italienska hälso- och sjukvårdsorgan är undantagna från IMU vad gäller innehav av fastigheter som uteslutande används för institutionella uppgifter, förenlig med artikel 107 FEUF, enligt vilken statligt stöd "av vilket slag det än är" är förbjudet, om den förstanämnda bestämmelsen tolkas så, att undantaget även omfattar ett AUSL som har hyrt ut en fastighet till ett affärsdrivande bolag som har både privata och offentliga ägare, där AUSL innehar 51 procent och själv bedriver hälso- och sjukvårdsverksamhet i samma fastighet i konkurrens med andra helt privatägda vårdhem, vilket medför en skattefördel som kan kvalificeras som statligt stöd och som påverkar den fria marknaden?
- 2) Är det italienska förhandsbeskedet i skattefrågor enligt artikel 11 i lag nr 212 [av den 27 juli 2000], mot bakgrund av vilket artikel 9.8 i ovannämnda lagstiftningsdekret nr 23 inte kan tolkas, i analogi med därmed sammanhängande praxis från [Corte di Cassazione] i fråga om ICI, på så sätt att ett AUSL inte kan undantas från IMU när fastigheten används av ett aktiebolag, i vilket samma offentliga organ visserligen äger en andel, som på fastigheten bedriver hälso- och sjukvårdsverksamhet i konkurrens med andra helt privatägda affärsdrivande bolag som bedriver hälso- och sjukvårdsverksamhet, vilket medför en skattefördel som kan kvalificeras som statligt stöd och påverkar den fria marknaden, förenligt med artikel 107 FEUF, enligt vilken statligt stöd "av vilket slag det än är" är förbjudet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 16 januari 2019 — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust m.fl.

(Mål C-28/19)

(2019/C 164/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust

Motparter: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd, Ryanair DAC

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 23.1 andra meningen i förordning EG nr 1008/2008 Europaparlamentets och rådets förordning av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen ⁽¹⁾ tolkas så, att avgifterna för incheckning via internet och den "administrativa avgiften" för köp med kreditkort, vilka läggs till biljettpriset, samt den mervärdesskatt som påförts avgifterna och de valfria tilläggen för inrikesflyg, ska anses omfattas av kategorin oundvikliga och förutsebara pristilllägg eller valfria pristilllägg?
- 2) Ska artikel 23.1 fjärde meningen i förordning nr 1008/2008 tolkas så, att begreppet valfri avser sådant som kan undvikas av majoriteten av konsumenterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning) (EUT L 293, 2008, s. 3).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 29 januari 2019 —
Orange Romania SA mot Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal**

(Mål C-61/19)

(2019/C 164/15)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: Orange Romania SA

Motpart: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

Tolkningsfrågor

- 1) Vilka villkor ska vara uppfyllda för att en viljeyttring ska kunna anses vara särskild och informerad i den mening som avses i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och det fria flödet av sådana uppgifter?

- 2) Vilka villkor ska vara uppfyllda för att en viljeytring ska kunna anses vara frivillig i den mening som avses i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och det fria flödet av sådana uppgifter?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGTL 281, 1995, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 29 januari 2019 — Star Taxi App SRL mot Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Mål C-62/19)

(2019/C 164/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: Star Taxi App SRL

Motparter: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i direktiv 98/34/EG (¹) (artikel 1.2), i dess lydelse enligt direktiv 98/48/EG (²), och direktiv 2000/31/EG (³) (artikel 2 a), enligt vilka det med informationssamhällets tjänster avses ”tjänster som ... utförs mot ersättning på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare”, tolkas så, att en verksamhet som den som bedrivs av Star Taxi App SRL (det vill säga en tjänst som med hjälp av en elektronisk applikation upprättar en direkt förbindelse mellan taxikunder och taxichaufförer) ska anses utgöra en specifik tjänst inom informationssamhället och den samarbetsbaserade ekonomin (eftersom Star Taxi App SRL inte uppfyller de kriterier för att kvalificeras som transportverksamhet som EU-domstolen tog i beaktande i punkt 39 i dom C-434/15 med avseende på Uber)?
- 2) Om Star Taxi App SRL:s [applikation] ska anses utgöra en av informationssamhällets tjänster, medför bestämmelserna i artikel 4 i direktiv 2000/31/EG, artiklarna 9, 10 och 16 i direktiv 2006/123/EG (⁴) samt artikel 56 FEUF då att den verksamhet som bedrivs av Star Taxi App SRL omfattas av principen om frihet att tillhandahålla tjänster? Om frågan besvaras jakande, utgör dessa bestämmelser då hinder för föreskrifter såsom de i Hotärråda Consiliului General al Municipiului București (beslut från

kommunfullmäktige för Bukarest kommun, nedan kallat HCGMB) nr 626/19.12.2017 om ändring och komplettering av HCGMB nr 178/2008 angående godkännande av ramföreskrifterna, regelverket och avtalet om koncession genom delegerad förvaltning för organisation och tillhandahållande av lokala allmänna persontransporttjänster med taxi — artiklarna I–V?

- 3) Om direktiv 2000/31/EG är tillämpligt på den tjänst som tillhandahålls av Star Taxi App SRL, ska då inskränkningar som en medlemsstat tillämpar på det fria tillhandahållandet av en elektronisk tjänst, i form av krav på tillstånd eller licens, anses utgöra åtgärder för undantag från artikel 3.2 i direktiv 2000/31/EG som är tillåtna enligt artikel 3.4 i samma direktiv?
- 4) Utgör bestämmelserna i artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535 ⁽⁵⁾ hinder för att det utan föregående meddelande till Europeiska kommissionen antas föreskrifter såsom de i HCGMB nr 626/19.12.2017 om ändring och komplettering av HCGMB nr 178/2008 angående godkännande av ramföreskrifterna, regelverket och avtalet om koncession genom delegerad förvaltning för organisation och tillhandahållande av lokala allmänna persontransporttjänster med taxi — artiklarna I–V?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 1998, s. 37).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 om ändring av direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 217, 1998, s. 18).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 2015, s. 1).

Överklagande ingett den 30 januari 2019 av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 21 november 2018 i mål T-587/16, mot HM Europeiska kommissionen

(Mål C-70/17 P)

(2019/C 164/17)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. S. Bohr, G. Gattinara, Bevollmäktigade)

Övrig part i målet: HM

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 21 november 2018 i mål T-587/16, HM mot kommissionen,

- återförvisa ärendet till tribunalen,
- fastställa att beslut om rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande ska anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört två grunder till stöd för överklagandet.

Den första grunden, som består av tre delar, avser att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att avgränsa befogenheterna mellan urvalskommittén och Europeiska rekryteringsbyrån (Epsos).

I den första delen av grunden har kommissionen gjort gällande att tribunalen gjorde den felaktig bedömning av den omtvistade rättsakten, det vill säga Epsos beslut av den 17 augusti 2015 att inte överlämna klagandens begäran om omprövning till uttagningskommittén på grund av försening. Detta meddelande ägde rum inom ramen för den behörighet som tilldelas Epsos enligt avsnitt 3.1.3 i de allmänna bestämmelserna för allmänna uttagningsprov såvitt avser all skriftväxling med kandidaterna.

I den andra delen anser kommissionen att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid sin tolkning av de allmänna bestämmelserna. Avsnitt 3.4.3 i dessa bestämmelser ska inte läsas i samband med avsnitt 3.1.3 utan med beaktande av ordalydelsen och syftet med avsnitt 3.4.3, vilket ger Epsos behörighet att genomföra det interna omprövningsförfarandet.

Den tredje delen avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 7 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Meddelandet i fråga utgör en administrativ åtgärd för att säkerställa tillämpningen av enhetliga normer vid uttagningsprov i enlighet med nämnda artikel 7 första stycket. Detta motsvarar också Epsos roll som biträde till uttagningskommittén, vilket fastställts av tribunalen i dom i mål T-361/10 P, kommissionen mot Pachtitis. ⁽¹⁾

I den andra grunden har gjorts gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av grunden avseende bristande behörighet för den som vidtog åtgärden. I förevarande fall har tribunalen inte prövat huruvida en åtgärd med samma eller ett annat innehåll — efter en korrigering av felet angående bristande behörighet — skulle ha vidtagits. I avsaknad av en sådan prövning kunde tribunalen inte ogiltigförklara den ifrågasatta rättsakten.

⁽¹⁾ ECL:EU:T:2011:742.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Specializat Mureş (Rumänien) den 31 januari 2019 —
MF mot BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl**

(Mål C-75/19)

(2019/C 164/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal Specializat Mureş

Parter i det nationella målet

Klagande/invändare: MF

Motparter: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾, särskilt skälen 12, 21 och 23 samt artiklarna 6.1, 7.2 och 8, hinder för att de nationella domstolarna gör en tolkning enligt vilken en konsument inom ramen för en invändning mot verkställigheten — som enligt nationell lagstiftning utgör en särskild talan som enbart kan väckas inom vissa tidsfrister och under vissa förhållanden — efter det att utmätningen av klaganden har inletts inte kan åberopa att det har konstaterats att det föreligger oskäliga villkor i ett med en näringsidkare ingått kreditavtal — som enligt lagen utgör en exekutionstitel och på grundval av vilken utmätningen av konsumenten har inletts — eftersom ett sådant åberopande inte godtas inom ramen för detta rättsmedel enligt nationell lagstiftning i vilken det stadgas att det i stället ska väckas allmän talan, som inte omfattas av någon preskriptionstid, genom vilken konsumenten när som helst kan ansöka om att det förklaras att det föreligger oskäliga avtalsvillkor, och yrka att de inte har någon verkan, utan att avgörandet i sistnämnda förfarande har direkt inverkan på utmätningförfarandet, vilket innebär att risken finns att utmätningen genomförs innan det har träffats ett avgörande med avseende på ovannämnda allmänna talan?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör ovannämnda bestämmelser i direktivet då hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det fastställs en frist på 15 dagar från det att de första utmättningsbesluten meddelades inom vilken en konsument/invändare (utmätningsskyldiga) kan göra gällande att avtalsvillkoren i ett kreditavtal som har ingåtts med en näringsidkare är oskäliga (och där nämnda frist fastställs genom tvingande bestämmelser som, om de åsidosätts, medför att invändningen avslås på grund av att den har inletts för sent), om det beaktas dels att samma bestämmelser i den nationella lagstiftningen även kan åberopas för att framställa liknande invändningar, som betraktas som sakinvändningar, dels att den nationella domstolen enligt EU-domstolens fasta praxis är skyldig att ex officio pröva huruvida avtalsvillkor är oskäliga, så snart som den har kännedom om de rättsliga eller faktiska omständigheter som därvid krävs?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EFT L 95, 21.4.1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polen) den 31 januari 2019 — Profi Credit Polska S.A. mot QJ

(Mål C-84/19)

(2019/C 164/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Parter i det nationella målet

Klagande: Profi Credit Polska S.A.

Motpart: QJ

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.2 i rådets direktiv 93/13/EG av den 5 april 1993 ⁽¹⁾ tolkas så, att bestämmelsen innebär att direktivets bestämmelser inte ska tillämpas vid skälighetsprövningen av särskilda avtalsvillkor rörande andra kreditkostnader än ränta i det fallet då bindande författningsföreskrifter i en medlemsstat inför en övre gräns för den typen av kostnader, varvid det anges att andra kreditkostnader än ränta enligt ett konsumentkreditavtal inte ska betalas i den del som överstiger maximalbeloppet för andra kreditkostnader än ränta beräknat enligt det sätt som anges i lagen eller det totala kreditbeloppet?
- 2) Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att ett avtalsvillkor — som reglerar andra kreditkostnader än ränta som ska betalas av låntagaren tillsammans med lånet jämte ränta och som har samband med själva avtalsingåendet [Or.2] och beviljandet av lånet (i form av avgifter, provision samt kostnader av annat slag) — inte ska omfattas av den i bestämmelsen föreskrivna skälighetsprövningen om avtalsvillkoret är klart och begripligt formulerat?
- 3) Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att avtalsvillkor som inför en annan typ av kostnader som har samband med beviljandet av lånet inte kan anses vara ”klart och begripligt formulerade” om de inte preciserar de varor eller tjänster som säljs som motprestation och som därmed inte gör det möjligt för konsumenten att förstå vari skillnaden består?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 6 februari 2019 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria mot RK

(Mål C-85/19)

(2019/C 164/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Motpart: RK

Tolkningsfrågan

Utgör bestämmelserna i klausul 4.1 och 4.2 i det europeiska ramavtalet om deltidarbete — rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 ⁽¹⁾ och artiklarna 2.1 b och 14.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) ⁽²⁾ hinder för en bestämmelse i ett kollektivavtal och en arbetsgivarpraxis, enligt vilka tjänstetiden för en deltidsanställd vars arbetstid är fördelad på ett sådant sätt att arbetstiden beräknas på årsbasis, i lönehänseende och med avseende på befordran, ska beräknas enbart med beaktande av den arbetade tiden?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EUT L 14, 1998, s. 9).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 2006, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spanien) den 6 februari 2019 — SL mot SL

(Mål C-86/19)

(2019/C 164/21)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: SL

Motpart: Vueling Airlines S.A.

Tolkningsfråga

Om det har styrkts att resväskan har förlorats, ska flygbolaget då alltid och under alla förhållanden ersätta passageraren med det maximala ersättningsbeloppet 1 131 SDR, eftersom det rör sig om det allvarligaste av de fall som beskrivs i artiklarna 17.2 och 22.2 i Montrealkonventionen av den 28 maj 1999, eller rör det sig om ett maximalt ersättningsbelopp som, även om resväskan har förlorats, får jämkas av domstolen med beaktande av de omständigheter som föreligger, vilket innebär att beloppet 1 131 SDR bara ska utgå om passageraren genom något enligt lag godtagbart bevismedel kan styrka att värdet av de föremål och personligheter som fanns i det incheckade bagaget och de han/hon tvingades köpa för att ersätta dessa uppnådde detta maximala belopp, eller med beaktande av även andra faktorer som hur många kilo resväskan vägde eller om förlusten skedde på ditresan eller tillbakaresan, för värderingen av den ideella skada som uppstått på grund av de olägenheter som förlusten av bagaget medförde?

Överklagande ingett den 8 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 29 november 2018 i mål T-811/16, Di Bernardo mot kommissionen

(Mål C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin och G. Gattinara)

Övrig part i målet: Danilo Di Bernardo

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 29 november 2018 (sjunde avdelningen) i mål T-811/16, Di Bernardo/kommissionen,
- återförvisa målet till tribunalen, och
- förordna att frågan om rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande ska anstå.

Grunder och huvudargument

I den första grunden, som rör punkterna 41–53 i den överklagade domen, görs gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser definitionen att uttagningskommitténs motiveringskyldighet när denna fattar ett beslut att inte uppta en sökande på förteckningen över godkända sökande. Kommissionen gör för det första gällande att tribunalen avvikit från domstolens fasta praxis, enligt vilken åtskillnad görs mellan beslut som rör själva ansökningarna, såsom beslut rörande den sökandes examina och erfarenhet, och beslut som rör bedömningen av de sökandes meriter sedan de deltagit i olika delprov. I det första fallet ska uttagningskommittén exakt ange exakt vad som fattas i ansökan, med beaktande av de kvalifikationer som anges som krav i meddelandet om uttagningsprov. Uttagningskommittén har både i sitt ursprungliga beslut och i sitt svar på begäran om omprövning följt de krav som uppställs i rättspraxis. Tribunalen har avvikit från rättspraxis genom att utvidga sin prövning till att även omfatta uttagningskommitténs urvalskriterier och genom att ålägga uttagningskommittén att uttala sig om samtliga punkter i ansökan. Den omständigheten att uttagningskommittén motiverat sitt beslut som ett svar på en begäran om omprövning gör inte att denna motiveringskyldighet utvidgas. För det andra har tribunalen blandat ihop motiveringskyldigheten, oavsett dess värde, med frågan huruvida motiveringen är välgrundad, vilket är en fråga som rör beslutets lagenlighet.

I den andra grunden, som rör punkterna 37–38 och 53–56 i den överklagade domen, görs gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte beakta sin skyldighet att på eget initiativ konstatera att motiveringskyldigheten har uppfyllts. Tribunalen har avvikit från fast rättspraxis, enligt vilken kompletterande preciseringar alltid kan anföras under rättegången, om ett beslut inte anses ha en tillräcklig motivering, varför talan inte borde ha bifallits såvitt avser grunden om bristande motivering. Tribunalen har genom att utesluta möjligheten att komplettera motiveringen när en sådan motivering "nästan helt" saknas, och genom att jämställa den omständigheten att motivering "nästan helt" saknas med att motivering helt saknas, gjort det omöjligt att komplettera motiveringen under rättegången. Detta beslut saknar stöd i domstolens praxis. Tribunalen har genom att begränsa möjligheterna att komma med kompletteringar under rättegången begränsat sitt eget utrymme att ta initiativ. Ett sådant initiativ hade i förevarande fall lett till att det omtvistade beslutet inte hade ogiltigförklarats på grund av åsidosättande av motiveringskyldigheten.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 19 februari 2019 — B. M. M., B. S.
mot État belge (belgiska staten)**

(Mål C-133/19)

(2019/C 164/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: B. M. M., B. S.

Motpart: État belge (belgiska staten)

Tolkningsfrågor

- 1) För att säkerställa unionsrättens effektivitet och inte göra det omöjligt att åtnjuta den rätt till familjeåterförening som klaganden anser sig ha enligt artikel 4 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, ⁽¹⁾ ska denna bestämmelse tolkas så, att referenspersonens barn kan åtnjuta rätt till familjeåterförening när det blir myndigt under domstolsförandet som avser det beslut som nekar barnet denna rätt och som fattades när barnet fortfarande var underårigt?
- 2) Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 18 i direktiv 2003/86/EG tolkas så, att de utgör hinder för att ett överklagande med yrkande om upphävande av ett beslut att neka rätt till familjeåterförening för ett underårigt barn ska avvisas på grund av att barnet uppnådde myndighetsålder under domstolsförandets gång, eftersom barnet därigenom skulle fräntas möjligheten att få sitt överklagande av detta beslut prövat och eftersom det skulle strida mot barnets rätt till ett effektivt rättsmedel?

⁽¹⁾ EUT L 251, s 12.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 20 februari 2019 — B. M. M., B. M.
mot État belge (belgiska staten)**

(Mål C-136/19)

(2019/C 164/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: B. M. M., B. M.

Motpart: État belge (belgiska staten)

Tolkningsfrågor

- 1) För att säkerställa unionsrättens effektivitet och inte göra det omöjligt att åtnjuta den rätt till familjeåterförening som klaganden anser sig ha enligt artikel 4 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, ⁽¹⁾

ska denna bestämmelse tolkas så, att referenspersonens barn kan åtnjuta rätt till familjeåterförening när det blir myndigt under domstolsförandet som avser det beslut som nekar barnet denna rätt och som fattades när barnet fortfarande var underårigt?

- 2) Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 18 i direktiv 2003/86/EG tolkas så, att de utgör hinder för att ett överklagande med yrkande om upphävande av att beslut att neka rätt till familjeåterförening för ett underårigt barn ska avvisas på grund av att barnet uppnådde myndighetsålder under domstolsförandets gång, eftersom barnet därigenom skulle fråntas möjligheten att få sitt överklagande av detta beslut prövat och eftersom det skulle strida mot barnets rätt till ett effektivt rättsmedel?

⁽¹⁾ EUT L 251, s 12.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 20 februari 2019 — B.M.O. mot État belge

(Mål C-137/19)

(2019/C 164/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: B.M.O.

Motpart: État belge

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.1 c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, vid behov jämförd med artikel 16 i samma direktiv, tolkas så, att för att betraktas som "underåriga barn" i den mening som avses i förstnämnda bestämmelse, måste tredjelandsmedborgare vara "underåriga" inte endast vid den tidpunkt då ansökan om uppehållstillstånd lämnas in, utan även vid den tidpunkt då myndigheten slutligen tar ställning till ansökan?

Överklagande ingett den 21 februari 2019 av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-827/14, Deutsche Telekom AG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-152/19 P)

(2019/C 164/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutsche Telekom AG (ombud: D. Schroeder och K. Apel, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Slovanet, a.s.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-827/14, i den del talan ogillades,
- helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut C(2014) 7465 final av den 15 oktober 2014 om ett förfarande enligt artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet (ärende AT.39523 — Slovak Telekom), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens beslut C(2014) 10119 final av den 16 december 2014 och kommissionens beslut C(2015) 2484 final av den 17 april 2015, såvitt beslutet avser klaganden, alternativt upphäva eller ytterligare sätta ned de böter klaganden ålagts,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning,
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader för överklagandet och de kostnader som uppstått i samband med målet i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första gjorde tribunalen en felaktig tolkning av principen att det för att det ska föreligga nekat tillträde krävs att det begärda tillträdet är oundgängligt för verksamhet på en nedströmsmarknad, och därför inte tillämpade denna princip vilket innebär att den tillämpade principen felaktigt.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig tolkning av principen att ett moderbolag kan hållas ansvarigt för sitt dotterbolags handlingar endast om moderbolaget faktiskt utövat ett bestämmande inflytande över dotterbolaget, och tribunalen tillämpade därmed principen felaktigt.

För det tredje tillämpade tribunalen inte principen att ett moderbolag kan hållas ansvarigt för sitt dotterbolags handlingar endast om dotterbolaget i huvudsak följt instruktioner som det fått av moderbolaget, och tribunalen tillämpade därmed principen felaktigt.

För det fjärde gjorde sig tribunalen skyldig till en felaktig tillämpning av principen att rätten att yttra sig måste iaktas i förvaltningsförfaranden.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypern) den 25 januari 2019
— Kypriaki Kentriki Archi mot GA**

(Mål C-154/19)

(2019/C 164/27)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Parter i det nationella målet

Klagande: Kypriaki Kentriki Archi

Motpart: GA

Tolkningsfrågor

- 1) Kan bedömningen av huruvida en åklagarmyndighet, som utfärdar en europeisk arresteringsorder i enlighet med den egna nationella lagstiftningen, är oberoende i förhållande till den verkställande makten grunda sig på åklagarmyndighetens roll i det nationella rättsväsendet? Vilka kriterier ska i annat fall tillämpas vid bedömningen av dess oberoende från den verkställande makten?
- 2) Kan åklagarmyndigheten i Hamburg, som enligt tysk lagstiftning är en del av den verkställande makten och inte den dömande, ingår i justitieministeriets hierarkiska struktur och har skyldighet att lagföra en gärningsman om den anser det lämpligt efter en bedömning av all bevisning, för en frikännande och för en fällande dom, betraktas som en tillräckligt oberoende myndighet som deltar i straffrättskipningen för att utgöra en rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾?

- 3) Ska åklagarmyndigheten i så fall även vara funktionellt oberoende av den verkställande makten, oavsett vilket fall som utreds? Vilka kriterier ska ligga till grund för bedömningen av ett sådant funktionellt oberoende?
- 4) Är en europeisk arresteringsorder som utfärdats av åklagarmyndigheten i Hamburg ett rättsligt avgörande i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet, i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande i artikel 1.2 i rambeslutet, i och med att den enligt tysk lagstiftning inte prövas direkt i domstol utan endast indirekt, genom ett överklagande av meddelandet om gripandet som registreras i Schengens informationssystem (SIS) efter utfärdandet?

(¹) 2002/584/RIF: Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Uttalanden från vissa medlemsstater vid antagandet av rambeslutet (EGT L 190, 2002, s. 1).

Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite mot Europeiska kommissionen

(Mål C-172/19 P)

(2019/C 164/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (ombud: W. Spieth och N. Hellermann, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG och Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. a) upphäva Europeiska unionens domstols beslut i mål T-739/17 av den 13 december 2018,
- b) förklara att överklagandet kan upptas till sakprövning och

för det fall att domstolen väljer att ompröva målet i dess helhet, i enlighet med yrkandena i ansökan av den 7 november 2017,

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1442 av den 31 juli 2017 om fastställande av BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggningar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (¹), i den del det antar och bestämmer utsläppsnivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik (BAT-AEL) för utsläpp av NO_x (artikel 1 led 2.1.3 i bilagan, tabell 3) och för utsläpp av kvicksilver (artikel 1 led 2.1.6 i bilagan, tabell 7) från förbränning av stenkol och/eller brunkol, eller

— i andra hand ogiltigförklara genomförandebeslut 2017/1442 i dess helhet, samt

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,

- c) i den del domstolen väljer att inte ompröva beslutet i första instans i dess helhet, såsom yrkats i punkt 1 b, återförvisa målet till Europeiska unionens tribunal för avgörande, och

2. förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande två grunder för överklagandet.

För det första bygger tribunalens beslut på ett rättegångsfel, vilket kränker klagandens intressen (artikel 58 första stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol) och ett åsidosättande av allmänna unionsrättsliga principer. Tribunalen har i sitt beslut inte prövat klagandens yrkanden, trots att klaganden hade talerätt med hänsyn till dess processuella ställning, vilken följer av klaganden hade rätt att delta i informationsutbyte vid utarbetandet av det omtvistade beslutet om fastställande av BAT-slutsatser. Klaganden var inte bara en verklig part i förfarandet, utan hade också en särskild och försvarbar ställning, vilket garanterade klaganden dess särskilda processuella ställning. Detta ger i sig klaganden talerätt. Tribunalens beslut innehåller ingen bedömning, ingen utvärdering eller något angivande av skäl vad rör klagandens påståenden i detta avseende. Detta innebär ett åsidosättande av den motiveringskyldighet som föreskrivs i artikel 36 första meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol, jämförd med artikel 53 första stycket i samma stadga och artikel 81 i tribunalens rättegångsregler. Detta innebär ett rättegångsfel och ett åsidosättande av de allmänna unionsrättsliga principerna om rätten till ett effektivt domstolsskydd och rätten att yttra sig.

För det andra strider tribunalens beslut också mot unionsrätten i det avseende som framgår av artikel 58 första stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol. Tribunalen har i sitt beslut felaktigt avvisat klagandens talan. Det överklagade beslutet bygger på felaktig rättstillämpning i den del tribunalen förklarar att klagandens personliga ställning inte ger klaganden talerätt som direkt berörd och personligen enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF. Denna särskilda ställning och den därav följande talerätten har sin grund i att klagandens processuella ställning inte beaktats i förfarandet för att fastställa BAT-slutsatserna. Klaganden var inte bara en verklig part i nämnda förfarande, utan hade också en särskild och försvarbar rättslig ställning, vilket garanterade klaganden dess särskilda processuella ställning. Klaganden har därför talerätt, eftersom kommissionens beslut påverkar klagandens rättigheter i förfarandet. Kommissionen åsidosatte dessa rättigheter när den utarbetade BAT-slutsatserna, särskilt genom att inte beakta klagandens rätt att yttra sig och att delta som part i det förfarandet samt sin skyldighet att göra en verklig prövning. Beslutet om att avvisa klagandens talan i första instans bygger således på felaktig tillämpning av unionsrätten.

(¹) EUT L 212, S2017, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna) den 27 februari 2019 — Rensen Shipbuilding BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Mål C-192/19)

(2019/C 164/29)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Hänskjutande domstol

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i det nationella målet

Klagande: Rensen Shipbuilding BV

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Tolkningsfrågan

I kompletterande anmärkning 1 till kapitel 89 i Kombinerade nomenklaturen anges att (bland andra) KN-undernumren 89012010 och 89019010 ("fartyg för öppen sjö") enbart omfattar fartyg som är konstruerade för öppen sjö. Vad avses i detta sammanhang med "konstruerade för öppen sjö"?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 28 februari 2019 — H. A. mot État belge

(Mål C-194/19)

(2019/C 164/30)

Rättegångsspråk: *franska*

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: H. A.

Motpart: État belge

Tolkningsfråga

Ska artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat ⁽¹⁾ (omarbetning), separat eller i förening med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den nationella domstolen, för att garantera rätten till ett effektivt rättsmedel, i förekommande fall är skyldig att beakta omständigheter som inträffat efter det att ett beslut om "Dublinöverföring" antagits?

⁽¹⁾ EUT L 180, 2013, s. 31.

Överklagande ingett den 28 februari 2019 av Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-682/14, Mylan Laboratories och Mylan mot kommissionen

(Mål C-197/19 P)

(2019/C 164/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. (ombud: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, solicitors, V. Adamis, advocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-682/14, Mylan Laboratories och Mylan mot kommissionen i den del tribunalen ogillade deras talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i ärende AT.39612 ⁽¹⁾ — Perindopril (Servier) av den 9 juli 2014, i den del det rör klagandena, eller
- upphäva böterna eller minska dem i väsentlig utsträckning, och/eller
- återförvisa målet till tribunalen för prövning i enlighet med domstolens dom, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader och besluta om andra åtgärder som domstolen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet åberopar klagandena fem grunder, varav vissa består av flera delar..

1. Första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att Matrix och Les Laboratoires Servier var potentiella konkurrenter vid tidpunkten för förlikningsavtalet.

Första grundens första del: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den slog fast att kommissionen hade rätt att anse att Matrix och Niche kunde betraktas som potentiella konkurrenter på grundval av det så kallade Niche/Matrix-avtalet.

Första grundens andra del: Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av det rättsliga testet avseende potentiell konkurrens när den slog fast att Matrix och Servier var potentiella konkurrenter vid tidpunkten för förlikningsavtalet.

2. Andra grundens första del: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att förlikningsavtalet hade ett konkurrensbegränsande syfte.

Andra grundens första del: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den slog fast att ett förlikningsavtal avseende patent kan ha ett konkurrensbegränsande syfte trots att villkoren i nämnda avtal omfattas av patentets tillämpningsområde.

Andra grundens andra del: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den slog fast att det förelåg en så kallad syftesöverträdelse på grundval av det påstådda incitamentet i form av Serviers betalning till Matrix.

Andra grundens tredje del: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den slog fast att betalningen till Matrix utgjorde ett incitament.

3. Tredje grundens första del: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den underlät att pröva kommissionens klassificering av förlikningsavtalet som en så kallad resultatöverträdelse.
4. Fjärde grundens första del: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att Mylan Inc. utövade ett avgörande inflytande på Matrix agerande under den relevanta perioden.
5. Femte grundens första del: Tribunalen åsidosatte artikel 23 i förordning nr 1/2003^(?) samt legalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen när den slog fast att klagandena kunde åläggas böter.

⁽¹⁾ Sammanfattning av kommissionens beslut av den 9 juli 2014 om ett förfarande enligt artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Ärende AT.39612 — Perindopril (Servier) [delgivet med nr C(2014) 4955] (EUT C 393, 2016, s.7).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 28 februari 2019 av Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV, Teva Pharmaceutical Industries Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-679/14, Teva UK Ltd m.fl. mot kommissionen

(Mål C-198/19 P)

(2019/C 164/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV, Teva Pharmaceutical Industries Ltd (ombud: D. Tayar, avocat, A. Richard, avocate)

Övriga parter i målet: European Generic medicines Association AISBL (EGA), Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning,
- upphäva tribunalens dom av den 12 december 2018 i mål T-679/14,
- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, såvida inte domstolen anser att den har tillräckligt underlag för att ogiltigförklara kommissionens beslut COMP/AT.39612 ⁽¹⁾ ”Perindopril (Servier)” av den 9 juli 2014, i den del det däri slås fast att Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. och Teva Pharmaceutical Industries Limited åsidosatte artikel 101 FEUF, och upphäva de böter som ålades Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. och Teva Pharmaceutical Industries Limited, och
- förplikta kommissionen att ersätta de rättegångskostnader som har uppkommit för Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. och Teva Pharmaceutical Industries Limited med anledning av målet om överklagande och målet i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar tre grunder till stöd för sitt överklagande:

1. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i samband med tillämpningen av kriteriet för att bedöma huruvida Teva var en potentiell konkurrent till Servier.
2. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att avtalet utgjorde en så kallad syftesöverträdelse enligt artikel 101.1 FEUF.
3. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i samband med tillämpningen av artikel 101.3 FEUF.

⁽¹⁾ Sammanfattning av kommissionens beslut av den 9 juli 2014 om ett förfarande enligt artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Ärende AT.39612 — Perindopril (Servier) [delgivet med nr C(2014) 4955] (EUT C 393, 2016, s.7).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen) den 27 februari 2019 — RL sp. z o.o. z mot J.M.

(Mål C-199/19)

(2019/C 164/33)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Parter i det nationella målet

Kärande: RL sp. z o.o. z siedzibą w Ł.

Svarande: J.M.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner⁽¹⁾, vilken har införlivats i den polska lagstiftningen genom artikel 4.1 i lagen av den 8 mars 2013 om betalningsfrister vid handelstransaktioner (konsoliderad text: Dz. U. 2009, pos. 118), tolkas så, att transaktioner som leder till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot ersättning (handelstransaktioner) också omfattar avtal där den karaktäristiska prestationen består i att mot ersättning överlåta egendom för tidsbegränsad användning (till exempel hyres- eller arrendeavtal)?
2. Om svaret på fråga 1 är jakande. Ska artikel 5 i detta direktiv, som har införlivats i polsk rätt genom artikel 11.1 i lagen om betalningsfrister vid handelstransaktioner, tolkas så, att det är fråga om en avbetalningsplan mellan parterna i en handelstransaktion när dessa har avtalat om att gäldenären ska göra fortlöpande betalningar, även om avtalet ingåtts på obestämd tid?

⁽¹⁾ EUT L 48, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 1 mars 2019 — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. m.fl mot LJUBLJANSKE BANKE d.d.

(Mål C-200/19)

(2019/C 164/34)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i det nationella målet

Sökande: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPČANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA — COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R. og A.T.

Svarande: LJUBLJANSKE BANKE d.d.

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av att svaranden inte deltog vid ingåendet av avtalen med de andra delägarna och inte samtyckte till det som avtalades, ska artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att den skyldighet som åligger svaranden — det vill säga en skyldighet som föreskrivs i lag, men som, vad gäller belopp, förfallodag och andra villkor, fastställs i ett avtal som ingås av ägarna till minst hälften av andelarna i fastigheten — också ska anses utgöra en avtalsförpliktelse?
- 2) Ska artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att underlåtenheten att iaktta en skyldighet enligt lag gentemot övriga delägare i en fastighet, vilka kan begära fullgörande av skyldigheten vid domstol, ska anses utgöra grund för skadestånd utanför avtalsförhållanden, även mot bakgrund av omständigheten att en ytterligare skada (utöver ekonomisk förlust avseende reserven), på grund av svarandens underlåtenhet att iaktta skyldigheten enligt lag, kan uppstå för både delägare och tredje parter?
- 3) Mot bakgrund av att skyldigheten i fråga följer av svarandens innehav av lokaler i vilka svaranden utövar verksamhet, det vill säga lokaler i vilka svaranden är etablerad, ska artikel 7.5 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att talan avser en tvist som hänförs sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering?

Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-111/15, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (ombud: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-111/15, och
- ogiltigförklara artiklarna 1.2, 2.4, 3, 4 och 5 i Kommissionens beslut (EU) 2015/1226 ⁽¹⁾ av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.33963 (2012/C) (f.d. 2012/NN), eller i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning, och under alla omständigheter
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas kostnader för överklagandet och i samband med målet T-111/15 i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och klagandens rätt till försvar i förfarandena vid kommissionen. Tribunalen gjorde fel när den gjorde skillnad mellan de specifika rättigheterna i artikel 41.2 i stadgan och den allmänna rätten till god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan. Den gjorde även fel när den fann att rättigheterna i artikel 41.2 inte är tillämpliga i utredningar om statligt stöd. Tribunalen gjorde också fel när den fann att det förelåg en motstridighet mellan artikel 41.1 och 41.2 i stadgan och artiklarna 107 och 108 FEUF. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att klagandena endast kunde anses utgöra en informationskälla i utredningen.

För det andra åsidosatte tribunalen artikel 107.1 FEUF genom en felaktig tolkning av begreppet fördel. Tribunalen gjorde fel när den fann att det vid tillämpningen av testet marknadsekonomisk aktör inte fanns någon rangordning av metoder mellan en jämförande analys och andra metoder. Vidare gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen hade rätt att frångå den jämförande analysen och avvisa den jämförande bevisning som ingetts av klagandena. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen vid tillämpningen av lönsamhetsökningstestet inte var skyldig att försäkra sig om att de förväntade marginalkostnaderna och de förväntade ökade inkomsterna från icke luftfartsrelaterad verksamhet avspeglade hur en marknadsekonomisk aktör skulle ha drivit flygplatsen.

För det tredje gjorde tribunalen en felaktig bedömning av statens ansvar genom att tribunalen fann att det inte fanns något behov av att fastställa huruvida medoperatören av flygplatsen "SMAC" var ett offentligt företag, genom att tribunalen inte tillämpade Stardust Marine-indikatorerna för att göra skillnad mellan självständighet och ansvar, och genom att tribunalen inte gav en tillräcklig motivering för att göra detta.

(¹) Kommissionens beslut (EU) 2015/1226 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.33963 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för Chambre de Commerce et d'Industrie d'Angoulême, SNC-Lavalin, Ryanair och Airport Marketing Services (delgivet med nr C(2014) 5080) (EUT L 201, 2015, s. 48).

Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-165/15, Ryanair and Airport Marketing mot kommissionen

(Mål C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (ombud: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt och B. Byrne, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-165/15, och

- ogiltigförklara artiklarna 1.1, 1.2 (i de delar som de avser klagandena), artiklarna 3, 4 och 5 i kommissionens beslut (EU) 2015/1227 ⁽¹⁾ av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.222614 (C 53/07) eller i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning, och under alla omständigheter
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas kostnader för överklagandet och i samband med målet T-165/15 i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och klagandens rätt till försvar i förfarandena vid kommissionen. Tribunalen gjorde fel när den gjorde skillnad mellan de specifika rättigheterna i artikel 41.2 i stadgan och den allmänna rätten till god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan. Den gjorde även fel när den fann att rättigheterna i artikel 41.2 inte är tillämpliga i utredningar om statligt stöd. Tribunalen gjorde också fel när den fann att det förelåg en motstridighet mellan artikel 41.1 och 41.2 i stadgan och artiklarna 107 och 108 FEUF. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att klagandena endast kunde anses utgöra en informationskälla i utredningen.

För det andra åsidosatte tribunalen artikel 107.1 FEUF genom en felaktig tolkning av begreppet fördel. Tribunalen gjorde fel när den fann att det vid tillämpningen av testet marknadsekonomisk aktör inte fanns någon rangordning av metoder mellan en jämförande analys och andra metoder. Vidare gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen hade rätt att frånga den jämförande analysen och avvisa den jämförande bevisning som ingetts av klagandena. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen vid tillämpningen av lönsamhetsökningstestet inte var skyldig att försäkra sig om att de förväntade marginalkostnaderna och de förväntade ökade inkomsterna från icke luftfartsrelaterad verksamhet avspeglade hur en marknadsekonomisk aktör skulle ha drivit flygplatsen.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2015/1227 av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.22616 (C 53/07) som Frankrike har genomfört till förmån för handels- och industrikamrarna i Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services och Transavia (C(2014) 5085) (EUT L 201, 2015, s. 109).

Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-53/16, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (ombud: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-53/16, och
- ogiltigförklara artiklarna 1, 4, 5 och 6 i Kommissionens beslut (EU) 2016/633 ⁽¹⁾ av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.33961 (2012/C) (f.d. 2012/NN), eller i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning, och under alla omständigheter
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas kostnader för överklagandet och i samband med målet T-53/16 i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och klagandens rätt till försvar i förfarandena vid kommissionen. Tribunalen gjorde fel när den gjorde skillnad mellan de specifika rättigheterna i artikel 41.2 i stadgan och den allmänna rätten till god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan. Den gjorde även fel när den fann att rättigheterna i artikel 41.2 inte är tillämpliga i utredningar om statligt stöd. Tribunalen gjorde också fel när den fann att det förelåg en motstridighet mellan artikel 41.1 och 41.2 i stadgan och artiklarna 107 och 108 FEUF. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att klagandena endast kunde anses utgöra en informationskälla i utredningen.

För det andra åsidosatte tribunalen artikel 107.1 FEUF genom en felaktig tolkning av begreppet fördel. Tribunalen gjorde fel när den fann att det vid tillämpningen av testet marknadsekonomisk aktör inte fanns någon rangordning av metoder mellan en jämförande analys och andra metoder. Vidare gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen hade rätt att frångå den jämförande analysen och avvisa den jämförande bevisning som ingetts av klagandena. Dessutom gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen vid tillämpningen av lönsamhetsökningstestet inte var skyldig att försäkra sig om att de förväntade marginalkostnaderna och de förväntade ökade inkomsterna från icke luftfartsrelaterad verksamhet avspeglade hur en marknadsekonomisk aktör skulle ha drivit flygplatsen. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att minskad lönsamhet, snarare än bristande lönsamhet, är tillräckligt för att fastställa att det föreligger ett stöd. För det tredje gjorde tribunalen en felaktig bedömning av statens ansvar genom att tribunalen fann att flygplatsbyoperatören — SMAN — var ett ”statligt organ”, genom att tribunalen inte tillämpade Stardust Marine-indikatorerna, och genom att tribunalen inte gav en tillräcklig motivering för att göra detta. Tribunalen gjorde även fel genom att finna att det privata företaget VTAN:s beslut kunde tillskrivas staten.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/633 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.33961 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för industri- och handelskammaren för Nîmes, Uzès och Le Vigan, Veolia Transport Aéroport de Nîmes, Ryanair Limited och Airport Marketing Services Limited (delgivet med nr C(2014) 5078) (EUTL 113, 2016, s. 32).

Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-165/16, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (ombud: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-165/16, och
- ogiltigförklara artiklarna 1.4 och 2–4 i kommissionens beslut (EU) 2016/287 ⁽¹⁾ av den 15 oktober 2014 om statligt stöd SA.26500 (2012/C) (tidigare 2011/NN, tidigare CP 227/2008), eller i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning, och under alla omständigheter
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas kostnader för överklagandet och i samband med målet T-165/16 i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och klagandens rätt till försvar i förfarandena vid kommissionen. Tribunalen gjorde fel när den gjorde skillnad mellan de specifika rättigheterna i artikel 41.2 i stadgan och den allmänna rätten till god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan. Den gjorde även fel när den fann att rättigheterna i artikel 41.2 inte är tillämpliga i utredningar om statligt stöd. Tribunalen gjorde också fel när den fann att det förelåg en motstridighet mellan artikel 41.1 och 41.2 i stadgan och artiklarna 107 och 108 FEUF. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att klagandena endast kunde anses utgöra en informationskälla i utredningen.

För det andra åsidosatte tribunalen artikel 107.1 FEUF genom en felaktig tolkning av begreppet fördel. Tribunalen gjorde fel när den fann att det vid tillämpningen av testet marknadsekonomisk aktör inte fanns någon rangordning av metoder mellan en jämförande

analys och andra metoder. Vidare gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen hade rätt att frångå den jämförande analysen och avvisa den jämförande bevisning som ingetts av klagandena. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen vid tillämpningen av lönsamhetsökningstestet inte var skyldig att försäkra sig om att de förväntade marginalkostnaderna och de förväntade ökade inkomsterna från icke luftfartsrelaterad verksamhet avspeglade hur en marknadsekonomisk aktör skulle ha drivit flygplatsen.

(¹) Kommissionens beslut (EU) 2016/287 av den 15 oktober 2014 om statligt stöd SA.26500 (2012/C) (tidigare 2011/NN, tidigare CP 227/2008) som Tyskland beviljat Flughafen Altenburg-Nobitz GmbH och Ryanair Ltd (delgivet med nr C(2014) 7369) (EUT L 59, 2016, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 mars 2019 — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation mot Compagnie des pêches de Saint-Malo

(Mål C-212/19)

(2019/C 164/39)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Motpart: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Tolkningsfrågor

- 1) Ska kommissionens beslut av den 14 juli 2004 (¹) tolkas så, att endast lättnaderna i fråga om arbetsgivaravgifter är oförenliga med den gemensamma marknaden, eftersom lättnaderna i fråga om arbetstagaravgifter inte gynnar företagen och således inte kan omfattas av tillämpningsområdet för artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller ska det tolkas så, att även lättnaderna i fråga om arbetstagaravgifter är oförenliga med den gemensamma marknaden?
- 2) För det fallet att EU-domstolen fastslår att kommissionens beslut ska tolkas så, att även lättnaderna i fråga om arbetstagaravgifter är oförenliga med den gemensamma marknaden, ska företaget då anses ha gynnats av samtliga dessa lättnader eller endast av en del av dem? I sistnämnda fall: hur ska denna del fastställas? Är medlemsstaten skyldig att kräva att de berörda anställda ska återbetala hela eller en del av det stöd som de har haft fördel av?

(¹) Kommissionens beslut av den 14 juli 2004 om vissa stöd som Frankrike har beviljat vattenbrukare och fiskare (2005/239/EG) (EUT L 74, 2005, s. 49).

Talan väckt den 7 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-213/19)

(2019/C 164/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och F. Clotuche-Duvieusart)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att

1. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 8 i rådets beslut 2014/335 ⁽¹⁾, artiklarna 2 och 8 i rådets beslut 2007/436 ⁽²⁾, artiklarna 2, 6, 9, 10, 12 och 13 i rådets förordning 609/2014 ⁽³⁾, artiklarna 2, 6, 9, 10, 11 och 17 i rådets förordning 1150/2000 ⁽⁴⁾, artikel 2 i rådets förordning 1553/89 ⁽⁵⁾ samt artikel 105.3 i rådets förordning 952/2013 ⁽⁶⁾ och artikel 220.1 i rådets förordning 2913/92 ⁽⁷⁾, genom att underlåta att bokföra rätt tullbelopp och ställa rätt belopp för traditionella egna medel och medel som härrör från mervärdesskatt till förfogande vad gäller viss import av textil och vissa skodon från Folkrepubliken Kina, och att

de belopp motsvarande förluster av traditionella egna medel vilka ska ställas till unionens budgets förfogande (minskat med uppbördskostnaderna), till följd av Förenade konungarikets underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionen, artiklarna 325 och 310.6 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artiklarna 3 och 46 i förordning nr 952/2013, artikel 13 i rådets förordning 2913/92, artikel 248.1 i rådets förordning 2454/93 ⁽⁸⁾, artikel 244 i kommissionens genomförandeförordning 2015/2447 ⁽⁹⁾ och artiklarna 2.1 b och d, 83, 85–87 och 143.1 d och 143.2 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁰⁾ uppgår till:

496 025 324,30 euro år 2017 (till och med den 11 oktober 2017),

646 809 443,80 euro år 2016,

535 290 329,16 euro år 2015,

480 098 912,45 euro år 2014,

325 230 822,55 euro år 2013,

173 404 943,81 euro år 2012, och

22 777 312,79 euro år 2011,

2. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 2.2 och 3 d i rådets förordning 608/2014 ⁽¹¹⁾, genom att underlåta att ange fullständig information som kommissionens avdelningar behövde och vilken var nödvändig för att fastställa förlusterna av traditionella egna medel, och genom att inte i enlighet med vad som efterfrågats ange innehållet i den rättsliga bedömningen av Her Majesty's Revenue and Customs rättstjänst eller motiveringen av beslutet som ledde till att tullskulderna avskrevs, och

— förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Trots upprepade varningar från OLAF och kommissionen om risken för bedrägeri underlät Förenade kungariket att inrätta riskbaserade tillvägagångssätt för tullkontroll för att förebygga övergång till fri omsättning av undervärderade varor i unionen (särskilt skodon och textilier som exporterats från Folkrepubliken Kina) fram till den 12 oktober 2017. Till följd av denna underlåtenhet och ställt inför upprepade varningar underlät Förenade kungariket att inrätta riskbaserade åtgärder som krävs enligt unionens lagstiftning om tull och egna tillgångar. Denna underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder påverkade även den korrekta tillämpningen av unionens bestämmelser om mervärdesskatt. Det har uppkommit synnerligen stora förluster för unionens budget orsakade av Förenade kungarikets överträdelser av unionsrätten och den mängd undervärderade varor som till följd av detta importerats till den medlemsstaten. På grund av att Förenade kungariket, till skillnad från andra medlemsstater, inte följde kommissionens rekommendationer, attraherade Förenade kungariket mer undervärderad handel. Dessa synnerligen stora förluster påverkade även på ett drastiskt sätt den rättvisa bördefördelningen mellan medlemsstater, eftersom de var tvungna att kompenseras genom i motsvarande grad högre BNI-bidrag av andra unionsmedlemsstater till unionen.

-
- (¹) 2014/335/EU, Euratom: Rådets beslut av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 2014, s. 105).
- (²) 2007/436/EG, Euratom: Rådets beslut av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 2007, s. 17).
- (³) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbase-
rade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (omarbetning) (EUT L 168, 2014, s. 39).
- (⁴) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT 2000, L 130, s. 1).
- (⁵) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt (EGT L 155, 1989, s. 9).
- (⁶) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1).
- (⁷) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1).
- (⁸) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1).
- (⁹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 2015, s. 558).
- (¹⁰) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).
- (¹¹) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 av den 26 maj 2014 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 2014, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 8 mars 2019 — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Mål C-215/19)

(2019/C 164/41)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i det nationella målet

Klagande: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Motpart: A Oy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 13 b och 31 a i genomförandeförordningen (EU) nr 282/2011 ⁽¹⁾ om mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG ⁽²⁾, och som med genomförandeförordning nr 1042/2013 ⁽³⁾ har ändrats vad gäller platsen för tillhandahållande av tjänster, tolkas så att den form av maskinsalstjänster [datacenter-tjänster] som avses i huvudsaken, där en näringsidkare tillhandahåller sina kunder serverskåp jämte tilläggstjänster i en maskinsal [ett datacenter], ska anses utgöra hyra av fast egendom?
- 2) Om svaret på den första frågan är nekande, ska artikel 47 i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG och artikel 31 a i den ovan nämnda genomförandeförordningen ändå tolkas så att den form av maskinsalstjänster [datacenter-tjänster] som avses i huvudsaken ska anses utgöra sådana tjänster som anknyter till en fastighet där platsen för tillhandahållandet av tjänsterna är den plats där fastigheten är belägen?

⁽¹⁾ EUT L 77, 2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 284, 2013, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av cour du travail de Liège (Belgien) den 18 mars 2019 — B. mot Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Mål C-233/19)

(2019/C 164/42)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Liège

Part(er) i det nationella målet

Klagande: B.

Motpart: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Tolkningsfrågan

1 Ska artiklarna 5 och 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ⁽¹⁾, jämförda med artiklarna 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt artikel 14.1 b i samma direktiv och domen som meddelades av EU-domstolens stora avdelning den 18 december 2014 i mål C-562/13, tolkas så, att de medför att en talan som väckts mot ett beslut att ålägga en tredjelandsmedborgare som lider av en allvarlig sjukdom att lämna en medlemsstats territorium ska ha suspensiv verkan, när verkställigheten av detta beslut — enligt den som väckt talan — kan medföra att vederbörande utsätts för en allvarlig risk för att hans eller hennes hälsotillstånd allvarligt och oåterkalleligt försämras,

-
- utan att talan behöver prövas, då det räcker att talan väckts för att verkställigheten av beslutet om utvisning ska skjutas upp,
 - eller krävs det härför att en summarisk kontroll görs av huruvida det föreligger en försvarbar invändning, att det inte finns skäl för avvisning eller att talan vid Conseil du contentieux des étrangers är uppenbart ogrundad,
 - eller krävs det i stället att en arbetsdomstol gör en fullständig prövning för att avgöra huruvida verkställigheten av detta beslut verkligen kan medföra att personen som väckt talan utsätts för en allvarlig risk för att hans eller hennes hälsotillstånd allvarligt och oåterkalleligt försämras?

(¹) EUT, L 348,2008, s. 98.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 28 mars 2019 — Pometon mot kommissionen

(Mål T-433/16)(⁽¹⁾)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den europeiska marknaden för stålslipmedel — Beslut varigenom det konstateras att det skett ett åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet — Samordning av priser i hela EES-området — ”Hybridförfarande” med kronologisk förskjutning — Oskuldspresumtion — Principen om opartiskhet — Stadgan om de grundläggande rättigheterna — Bevis på överträdelse — Enskild och pågående överträdelse — Konkurrensbegränsning genom syfte — Överträdelsens varaktighet — Böter — Exceptionell anpassning av grundbeloppet — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Likabehandling — Obegränsad behörighet att pröva beslut)

(2019/C 164/43)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Pometon SpA (Maerne di Martellago, Italien) (ombud: advokaterna E. Fabrizi, V. Veneziano och A. Molinaro)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi och B. Mongin)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF och som har till syfte att kommissionens beslut C(2016) 3121 final av den 25 maj 2016 (ärende AT.39792 — Steel Abrasives) om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och artikel 53 i EES-avtalet ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Artikel 2 i kommissionens beslut C(2016) 3121 final av den 25 maj 2016 (ärende AT.39792 — Steel Abrasives) om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och artikel 53 i EES-avtalet ogiltigförklaras.
- 2) De böter som Pometon SpA påförs uppgår till ett belopp på 3 873 375 euro.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 371, 10.10.2016.

Tribunalens dom av den 20 mars 2019 — Hércules Club de Fútbol mot kommissionen(Mål T-766/16) (⁽¹⁾)**(Statligt stöd — Stöd som de spanska myndigheterna har beviljat vissa professionella fotbollsklubbar —
Garanti — Beslut i vilket ett stöd förklaras vara oförenligt med den inre marknaden — Fördel —
Motiveringsskyldighet)**

(2019/C 164/44)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spanien) (ombud: advokaterna S. Rating och Y. Martínez Mata)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: G. Luengo, B. Stromsky och P. Němečková)*Part som har intervenerat till stöd för sökanden:* Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis A. Gavela Llopis och M.J. García-Valdecasas Dorrego, därefter M.J. García-Valdecasas Dorrego)**Saken**

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2017/365 av den 4 juli 2016 om det statliga stöd SA.36387 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2013/CP) som Spanien har genomfört till förmån för Valencia Club de Fútbol [SAD], Hércules Club de Fútbol [SAD] och Elche Club de Fútbol [SAD] (EUT L 55, 2017, s. 12).

Domslut

- 1) Kommissionens beslut (EU) 2017/365 av den 4 juli 2016 om det statliga stöd SA.36387 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2013/CP) som Spanien har genomfört till förmån för Valencia Club de Fútbol [SAD], Hércules Club de Fútbol [SAD] och Elche Club de Fútbol [SAD] ogiltigförklaras i den del det rör Hércules Club de Fútbol SAD.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Hércules Club de Fútbol.
- 3) Konungariket Spanien ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 6, 9.1.2017.

Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Boshab m.fl. mot rådet(Mål T-582/17) (⁽¹⁾)**((Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo — Förteckning över personer och enheter som omfattas av frynningen av penningmedel och ekonomiska resurser och av förbud mot inresa eller transitering — Beslut att uppta sökandena i förteckningen — Rätten till försvar — Rätten att yttra sig — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till ett effektivt rättsligt skydd))**

(2019/C 164/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) och 7 andra sökande vilkas namn återfinns i bilagan till domen (ombud: inledningsvis P. Chansay Wilmotte, A. Kalambay Ndaya och P. Okito Omole, därefter T. Bontinck, M. Forgeois, P. De Wolf och A. Guillerme, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Veiga och B. Driessen, därefter B. Driessen och J.-P. Hix)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF avseende ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) 2017/904 av den 29 maj 2017 om genomförande av artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 138 I, 2017, s. 1), och av rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/905 av den 29 maj 2017 om genomförande av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 138 I, 2017, s. 6), i den del dessa rättsakter berör sökandena.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Évariste Boshab och de andra sökande vilkas namn återfinns i bilagan ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 374, 6.11.2017.

Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Clestra Hauserman mot parlamentet

(Mål T-725/17)(⁽¹⁾)

(Offentlig upphandling av byggtreprenader — Anbudsförfarande — Byggnadsarbeten rörande ”Skiljevägg — dörrar” inom ramen för utbyggnad och modernisering av Konrad Adenauer-byggnaden i Luxemburg — Avslag på en anbudsgivares anbud — Tilldelning av kontraktet till en annan anbudsgivare — Motiveringsskyldighet — Onormalt lågt anbud — Uppenbart oriktig bedömning — Utomobligatoriskt ansvar)

(2019/C 164/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Clestra Hauserman (Illkirch Graffenstaden, Frankrike) (ombud: advokaten J. Gehin)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: V. Naglič och B. Schäfer)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 24 augusti 2017 att avslå sökandenas anbud för lott nr 55 i anbudsförfarande INLO-D-UPIL-T-16-AO8, ”Skiljevägg — dörrar”, inom ramen för utbyggnaden och renoveringen av Konrad Adenauer-byggnaden i Luxemburg (Luxemburg) och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet, samt en talan med stöd av artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Clestra Hauserman ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 13, 15.1.2018.

Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Parfumerie Akzente mot EUIPO (GlamHair)

(Mål T-787/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GlamHair — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 164/47)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Parfumerie Akzente GmbH (Pfedelbach, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och M. Alber)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 25 september 2017 (ärende R 82/2017-2) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet GlamHair.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Parfumerie Akzente GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 32, 29.1.2018.

Tribunalens dom av den 28 mars 2019 — Coesia mot EUIPO (återgivning av en cirkelform, bestående av två böjda röda linjer)

(Mål T-829/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke som återger en cirkelform, bestående av två böjda röda linjer — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))

(2019/C 164/48)

Rättegångsspråk: italienska alienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Coesia SpA (Bologna, Italien) (ombud: advokaten S. Rizzo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 29 september 2017 (ärende R 1272/2017-5) om en ansökan om registrering av ett figurkännetecken som återger en cirkelform, bestående av två böjda röda linjer som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Coesia SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 63, 19.2.2018.

Tribunalens dom av den 26 mars 2019 — Deray mot EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)

(Mål T-105/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket LILI LA TIGRESSE — Det äldre EU-ordmärket TIGRESS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 164/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: André Deray (Bry-sur-Marne, Frankrike) (ombud: advokaten S. Santos Rodríguez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Förenade kungariket)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 december 2017 (ärende R 1244/2017-2) om ett invändningsförfarande mellan Charles Claire och André Deray.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) André Deray ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 27 mars 2019 — Biernacka-Hoba mot EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Mål T-265/18) (¹)

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket Formata — Det internationella äldre figurmärket Formata — Relativt registreringshinder — Artikel 60.1 a och artikel 8.1 a och b i förordning (EU) 2017/1001 — Regel 37 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2018/625) — Villkor för återgivning av det äldre varumärket — Regel 19 i förordning nr 2868/95 (nu artikel 7 i delegerad förordning 2018/625) — Berättigade förväntningar — Återbetalning av återgivningskostnader — Artikel 109 i förordning 2017/1001 och regel 94 i förordning nr 2868/95 (nu artikel 109 i förordning 2017/1001))

(2019/C 164/50)

Rättegångsspråk: polska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polen) (ombud: advokaten R. Rumpel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polen)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 13 februari 2018 (ärende R 2032/2017-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Ilona Biernacka-Hoba och Formata Bogusław Hoba.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 13 februari 2018 (ärende R 2032/2017-4) ogiltigförklaras, i den del det ålägger Ilona Biernacka-Hoba att ersätta de kostnader som uppkommit för Formata Bogusław Hoba inom ramen för ogiltighetsförfarandet och överklagandeförfarandet och i den del det fastställer det belopp som Ilona Biernacka-Hoba ska betala till Formata Bogusław Hoba till 1000 euro, samt det ändras på så sätt att det saknas anledning att ålägga Ilona Biernacka-Hoba att bära ett sådant belopp.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens dom av den 28 mars 2019 — Julius-K9 mot EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Mål T-276/18) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket K9 UNIT — Det äldre EU-figurmärket unit — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 164/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ungern) (ombud: advokaten G. Jambrik)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošiūtė och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J.L. Rivas Zurdo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 22 februari 2018 (ärende R 1432/2017-2) angående ett invändningsförfarande mellan Hipercor, SA och Julius-K9.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 22 februari 2018 (ärende R 1432/2017-2) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som har uppkommit för Julius-K9 Zrt.
- 3) El Corte Inglés, SA ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens beslut av den 18 mars 2019 — SKS Import Export mot kommissionen

(Mål T-239/18)(¹)

(Talan om ogiltigförklaring - Fri rörlighet för kapital - Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (LBC/FT) — Direktiv (EU) 2015/849 — Delegerade förordningen (EU) 2018/212 — Upptagande av Tunisien på förteckningen över högriskredjeländer — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2019/C 164/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société Kammama Saber (SKS) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisien) (ombud: advokat H. Chelly)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, A. Bouquet och T. Scharf)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF och som avser ogiltigförklaring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/212, av den 13 december 2017 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/1675 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 vad gäller tillägg av Sri Lanka, Trinidad och Tobago och Tunisien till tabellen i punkt I i bilagan (EUT L 41, 2018, s. 4).

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Société Kammana Saber (SKS) Import Export ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens beslut av den 15 mars 2019 — Silgan Closures och Silgan Holdings mot kommissionen(Mål T-410/18) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknad för metallförpackningar — Beslut om att inleda en utredning — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Avvisning)**

(2019/C 164/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Silgan Closures GmbH (München, Tyskland), Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Förenta Staterna) (ombud: advokaterna H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder och V. Weiss)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Christoforou, B. Ernst, G. Meessen, C. Vollrath och L. Wildpanner)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2018) 2466 final av den 19 april 2018, varigenom kommissionen inledde ett förfarande i enlighet med artikel 101 FEUF i ärende AT.40522 — Pandora.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Det saknas anledning att pröva Förbundsrepubliken Tysklands och Europeiska unionens råds interventionsansökningar.*
- 3) *Silgan Closures GmbH och Silgan Holdings, Inc., ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.*
- 4) *Förbundsrepubliken Tyskland och rådet ska bära sina rättegångskostnader avseende interventionsansökningarna.*

⁽¹⁾ EUT C 285, 13.8.2018.

Tribunalens beslut av den 29 mars 2019 — Haba Trading mot EUIPO — Vida (vidaXL)(Mål T-503/18) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)**

(2019/C 164/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Haba Trading BV (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaterna B. Schneiders och A. Brittner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Vida AB (Alvesta, Sverige)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 12 juni 2018 (ärende R 190/2016-5) om ett invändningsförfarande mellan Vida AB och Haba Trading BV.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Haba Trading BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

(¹) EUT C 373, 15.10.2018.

Tribunalens beslut av den 13 mars 2019 — Comune di Milano mot parlamentet och rådet

(Mål T-75/19) (¹)

(Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)

(2019/C 164/55)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Comune di Milano (ombud: advokaterna F. Sciaudone, M. Condinanzi och A. Neri)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou och A. Tamás) och Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer, F. Florindo Gijón och E. Rebasti)

Saken

Dels en begäran med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1718 av den 14 november 2018 om ändring av förordning (EG) nr 726/2004 vad gäller Europeiska läkemedelsmyndighetens säte (EUT L 291, 2018, s. 3), dels en begäran om att tribunalen ska förklara att ett beslut som rådet påstås ha fattat den 20 november 2017 saknar verkan.

Avgörande

- 1) Tribunalen avstår från fortsatt handläggning, så att domstolen kan pröva talan.
- 2) Beslut om Comune di Milanos begäran om att talan ska prövas i ett skyndsamt förfarande meddelas senare.
- 3) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

(¹) EUT C 112, 25.3.2019.

Talan väckt den 7 januari 2019 — CJ mot Europeiska unionens domstol**(Mål T-1/19)**

(2019/C 164/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: CJ (ombud: advokaten V. Kolias)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svarandens underlåtenhet att anonymisera rättegångshandlingar som hänvisar till honom med namn och som tribunalen och den tidigare personaldomstolen publicerat på World Wide Web strider mot fördragen, och i andra hand att svarandens underlåtenhet att göra icke anonymiserade versioner av sådana handlingar otillgängliga för sökmotorer på World Wide Web strider mot fördragen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Sökanden gör bland annat gällande att
 - sökanden väckte talan mot sin tidigare arbetsgivare vid den tidigare personaldomstolen och vid tribunalen,
 - rättegångshandlingar hänförliga till dessa mål publicerades med hänvisning till sökanden med namn och de är tillgängliga för sökmotorer på World Wide Web, såsom Google,

- tillgängligheten för sådana sökmotorer underlättar för vilken som helst internetanvändare i världen, inklusive nuvarande och framtida arbetsgivare, att skapa sig en profil av sökanden,
 - sådan profilering ökar risken för att sökanden diskrimineras,
 - Europeiska unionens domstol har beslutat att som huvudregel anonymisera rättegångshandlingar som publiceras med avseende på begäran om förhandsavgöranden som rör fysiska personer och som inkommit till domstolen efter det 1 juli 2018,
 - anonymiseringen av publicerade rättegångshandlingar i alla andra typer av mål enligt fördragen fortfarande bedöms skönmässigt av unionsdomstolarna,
 - de fysiska personer som är inblandade i begäran om förhandsavgörande som hänskjuts till domstolen efter den 1 juli 2018 och sökanden inte behandlas likvärdigt.
2. Andra grunden: Tribunalen har åsidosatt artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Sökanden gör bland annat gällande att
- syftet med att publicera rättegångshandlingar, enligt vad EU-domstolen angett, är att "[garantera] allmänhetens rätt till information och en offentlig rättskipning",
 - det för att uppnå det syftet inte är nödvändigt att publicera rättegångshandlingar som hänvisar till sökanden med namn eller, i andra hand, att göra sådana versioner tillgängliga för sådana sökmotorer på World Wide Web som Google,
 - tribunalens underlåtenhet att upphöra med denna praxis strider mot artiklarna 4.1 c och 5 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001, ⁽¹⁾ i andra hand mot artiklarna 4.1 c och 5 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

Talan väckt den 1 mars 2019 — Bulgarian Energy Holding med flera mot kommissionen

(Mål T-136/19)

(2019/C 164/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bulgarian Energy Holding EAD (Sofia, Bulgarien), Bulgartransgaz EAD (Sofia), Bulgargaz EAD (Sofia) (ombud: advokaten K. Struckmann, M. Powell och A. Kadri, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- vidta de åtgärder för processledning eller undersökning som specificeras i avsnitt 3.6 i ansökan, eller andra sådana åtgärder som tribunalen finner lämpliga,

- i sin helhet eller delvis, ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 8806 final av den 17 december 2018, angående ett förfarande enligt artikel 102 FEUF (AT.39849 — BEH Gas),
- upphäva eller sätta ned det påförda bötesbelopp, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte väsentliga formföreskrifter, vilket således åsidosatte sökandenas rätt till försvar.
2. Andra grunden: Definitionen av den relevanta marknaden i det angripna beslutet är behäftad med felaktig rättstillämpning och sakfel. Det har vidare inte utförts någon marknadsundersökning i samband med nämnda definition och den är bristfälligt motiverad.
3. Tredje grunden: Fastställandet i det angripna beslutet att Bulgargaz EAD, såsom en av sökandena, eller sökandena tillsammans, hade en dominerande ställning på marknaden för kapacitetstjänster är behäftat med felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av sakomständigheterna.
4. Fjärde grunden: Med hänsyn till att det angripna beslutet är behäftat med felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av sakomständigheterna åsidosattes EU-fördragen i nämnda beslut, eftersom det däri inte har fastställts att det agerande som beskrivs däri innebär en överträdelse av artikel 102 FEUF.
5. Femte grunden: Fastställandet i det angripna beslutet avseende varaktigheten av den påstådda överträdelsen är behäftat med felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av sakomständigheterna.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av EU-fördragen i samband med antagandet av ett beslut enligt artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002⁽¹⁾.
7. Sjunde grunden: Bötesbeloppet bör upphävas eller sättas ned i första hand, med hänsyn till att det angripna beslutet inte följer svarandens riktlinjer för beräkning av böter. I andra hand, inom ramen för tribunalens obegränsade behörighet enligt artikel 261 FEUF, då bötesbeloppet under alla omständigheter är oproportionerligt i förhållande till det agerande som beivras.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 7 mars 2019 — PKK mot rådet**(Mål T-148/19)**

(2019/C 164/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Kurdistan Workers' Party (PKK) (ombud: advokaterna A. van Eik och T. Buruma)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2019/25 av den 8 januari 2019 ⁽¹⁾ i den del det berör sökanden (samtidigt som sökanden bestrider att Kadek och Kongra Gel är sökandens alias,
- i andra hand, förordna om en mindre ingripande åtgärd än fortsatt upptagande i EU:s terroristförteckning,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Rådets beslut 2019/25 är ogiltigt såvitt gäller sökanden, eftersom sökanden inte kan anses utgöra en terroristorganisation enligt definitionen i artikel 1.3 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp av den 27 december 2001. ⁽²⁾

Svaranden har inte visat att sökanden är en strukturerad grupp som handlar i samförstånd för att begå terroristhandlingar. De flesta av de handlingar som anges i motiveringen kan inte tillskrivas sökanden och är inte uppräknade i den uttömmande förteckning över olika handlingar som finns i artikel 1.3 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp och kan inte allvarligt skada ett land. Slutligen var sökandens syfte inte ett "terroristsyfte" enligt definitionen i artikel 1.3 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp. I synnerhet måste detta syfte analyseras i ljuset av den väpnade konflikten för självstyre.

2. Andra grunden: Rådets beslut 2019/25 är ogiltigt i den del det berör sökanden, eftersom ingen behörig myndighet har fattat beslut beträffande sökanden på så sätt som krävs enligt artikel 1.4 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp.
3. Tredje grunden: Rådets beslut 2019/25 är ogiltigt i den del det berör sökanden, eftersom svaranden inte har gjort någon sådan översyn som krävs enligt artikel 1.6 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp.

Av motiveringen framgår inte att det har gjorts en översyn vare sig på nationell nivå eller av svaranden själv. Inte heller har svaranden beaktat de uppgifter som sökanden har lämnat i tidigare förfaranden rörande fredsprocessen, kampen mot Daesh eller de autokratiska tendenserna i Turkiet.

4. Fjärde grunden: Rådets beslut 2019/25 är ogiltigt i den del det berör sökanden eftersom det inte motsvarar kraven vad gäller proportionalitet och subsidiaritet.

I synnerhet skadas exilkurderna genom förteckningen.

5. Femte grunden: Rådets beslut 2019/25 är ogiltigt i den del det berör sökanden, eftersom det inte är tillräckligt motiverat i enlighet med kraven i artikel 296 FEUF.

Tribunalen kom fram till en liknande slutsats på grundval av en identisk motivering i dom av den 15 november 2018, PKK/rådet (T-316/14, EU:T:2018:788).

6. Sjätte grunden: Rådets beslut 2019/25 är ogiltigt i den del det berör sökanden, eftersom sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd inte har iakttagits.

I synnerhet har svaranden bortsett från tribunalens dom av den 15 november 2018, PKK/rådet (T-316/14, EU:T:2018:788) och det förfarande som utmynnade i denna dom.

(¹) Rådets beslut (Gusp) 2019/25 av den 8 januari 2019 om ändring och uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2018/1084 (EUT L 6, 2019, s. 6).

(²) Rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, 2001, s. 93).

Talan väckt den 14 mars 2019 — Mersinis mot ESMA

(Mål T-163/19)

(2019/C 164/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Michail Mersinis (Aten, Grekland) (ombud: advokaten P. Pafitis)

Svarande: Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara svarandens beslut av den 23 maj 2018 att inte välja sökanden till posten som senior legal officer enligt meddelandet om lediga tjänster ESMA/2017/VAC 19/AD7.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser att uttagningskommittén var sammansatt på ett sätt som var rättstridigt.
2. Andra grunden avser att kommittén var partisk till fördel för den kandidat som fick tjänsten.

Talan väckt den 14 mars 2019 — AQ mot eu-Lisa

(Mål T-164/19)

(2019/C 164/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AQ (ombud: advokaterna L. Levi och N. Flandin)

Svarande: Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området för frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara eu-LISA:s beslut av den 8 maj 2018 genom vilket sökandens anställningsavtal med eu-LISA sades upp med omedelbar verkan och, om nödvändigt, eu-LISA:s beslut av den 4 december 2018 genom vilket sökandens klagomål avslogs,
- förplikta svaranden att ersätta den skada som sökanden lidit, och
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Brister i förfarandet och åsidosättande av rätten till försvar, i synnerhet rätten att yttra sig.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 16 och 48 i Anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artiklarna 31 och 34 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
6. Sjätte grunden: Maktmissbruk.

Talan väckt den 14 mars 2019 — Bronckers mot kommissionen

(Mål T-166/19)

(2019/C 164/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Marco Bronckers (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten P. Kreijger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut av den 10 januari 2019 enligt förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾, på sökandens bekräftande ansökan om tillgång till de handlingar som nämns i mötesprotokollet från den blandade kommittén för spritdryckers sammanträde, vilken inrättats enligt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Mexikos förenta stater om ömsesidigt erkännande och skydd av beteckningar inom sektorn för spritdrycker,⁽²⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna för förfarandet, inklusive de kostnader som uppkommit för sökanden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens avslag på ansökan om tillgång till handlingar innebär en felaktig rättstillämpning av artikel 4.1 a tredje streckstasen i förordning (EG) nr 1049/2001, och/eller ett åsidosättande av artikel 296 FEUF.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens avslag på ansökan om tillgång till handlingar innebär en felaktig rättstillämpning av artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001, och/eller ett åsidosättande av artikel 296 FEUF, eftersom kommissionen inte har visat att tillgång till samtliga av de sökta handlingarna skulle undergräva skyddet för *Consejo Regulator del Tequila:s* (CRT) eller dess medlemmars affärsintressen.

3. Tredje grunden: Sökanden gör gällande att det var felaktigt av kommissionen att finna att sökanden inte hade visat att ett utlämnande var av väsentligt allmänintresse.
4. Fjärde grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens avslag på ansökan om delvis tillgång till de sökta handlingarna innebär en felaktig rättstillämpning av artikel 4.6 och/eller artikel 4.7 i förordning (EG) nr 1049/2001, och/eller ett åsidosättande av artikel 296 FEUF.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

(²) Se rådets beslut av den 27 maj 1997 om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Mexikos förenta stater om ömsesidigt erkännande och skydd av beteckningar inom sektorn för spritdrycker (EGT L 152, 1997, s. 15).

Överklagande ingett den 18 mars 2019 — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft mot EUIPO (eVoter)

(Mål T-175/19)

(2019/C 164/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV (München, Tyskland) (ombud: advokaten L. Genz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av ordmärket eVoter som unionsvarumärke — Registreringsansökan nr 17 900 152

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 11 januari 2019 i ärende R 1983/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grund(er)

— Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

- Åsidosättande av EUIPO:s administrativa praxis.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2001.

Överklagande ingivet den 26 mars 2019 — Bibita Group mot EUIPO — Benkomers (Beverage bottles)

(Mål T-180/19)

(2019/C 164/63)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Bibita Group SHPK (Tirana, Albanien) (ombud: advokaten C. Seyfert)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Benkomers OOD (Sofia, Bulgarien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 3797 091-0001 (Beverage bottles)

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 14 januari 2019 i ärende R 1070/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förklara den omtvistade gemenskapsformgivningen nr 1070/2018-3 ogiltig på de grunder som anförts i ansökan,
- förplikta svaranden och innehavaren av formgivningen att ersätta förfarandekostnaderna vid tredje överklagandenämnden enligt artikel 190 i tribunalens rättegångsregler och
- förplikta EUIPO och eventuell övrig part att ersätta rättegångskostnaderna i dess helhet.

Grund

— Åsidosättande av artiklarna 6.1 och 25.1 d i förordning nr 6/2002.

Tribunalens beslut av den 19 mars 2019 — Eagle IP mot Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)

(Mål T-336/18) ⁽¹⁾

(2019/C 164/64)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 268, 30.7.2018.

Tribunalens beslut av den 21 mars 2019 — Telenet mot kommissionen

(Mål T-470/18) ⁽¹⁾

(2019/C 164/65)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 364, 8.10.2018.

RÄTTELSER**Rättelse till meddelandet i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-45/19**

(Europeiska unionens officiella tidning C 122 av den 1 april 2019)

(2019/C 164/66)

Sidan 20, meddelandet i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-45/19, Acron m.fl. mot kommissionen, ska ha följande lydelse:

”Talan väckt den 24 januari 2019 – Acron m.fl. mot kommissionen

(Mål T-45/19)

(2019/C 164/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Acron PAO (Novgorod, Ryssland), Dorogobuzh PAO (Verkhnedneprovsky, Ryssland), Acron Switzerland AG (Baar, Schweiz) (ombud: advokaterna T. De Meese, J. Stuyck och A. Nys)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/1703 av den 12 november 2018, (1) och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte sina internationella förpliktelser, vilket innebär ett åsidosättande av avtalet, och underlät att ange en tillräcklig motivering, när den fann att Ryska federationen inte uppfyllde sina förpliktelser avseende Världshandelsorganisationen.

Sökandena gör gällande att svaranden underlät att beakta relevansen av Ryska federationens anslutning till Världshandelsorganisationen för beräkningen av sökandenas dumpningsmarginal. Svaranden var skyldig att beakta de förpliktelser Ryska federationen åtagit sig avseende gaspriset när den undersökte interimsoversynen av de tullar som tillämpas på import av ammoniumnitrat. Eftersom svaranden gjorde gällande att Ryska federationen inte hade följt sitt eget anslutningsprotokoll, åsidosatte svaranden artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet och artikel II i Världshandelsorganisationens antidumpningsavtal. Svaranden åsidosatte därför sina internationella förpliktelser, vilket innebär ett åsidosättande av avtalet.

2. Andra grunden: svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning och underlät att ange tillräcklig motivering, vilket ledde till ett åsidosättande av rätten till försvar för sökandena, när den fann att de ändrade omständigheterna som sökandena åberopade inte var av varaktigt art.

— Sökandena hävdar att det inom ramen för den andra grunden finns två separata grunder för ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Båda dessa grunder rör den felaktiga slutsatsen att de ändrade omständigheterna inte var av varaktigt art.

— Svaranden åsidosatte under alla omständigheter sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF genom att inte motivera det angripna beslutet på ett klart och otvetydigt sätt.

3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 19.2 och 20.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ och sökandenas rätt till försvar och handlade på ett sätt som inte är rättssäkert, genom att underlåta att ange sin dumpningsberäkning.
- Svaranden underlät att lämna ut den slutliga beräkningen av dumpningsmarginalen till sökandena, trots att den beräkningen utgjorde grunden för resultaten avseende dumpningens tidigare och fortsatta förekomst, den varaktiga arten av förändringarna av omständigheterna och avslutandet av den partiella interimsoversynen. Om svaranden hade meddelat beräkningen, hade det gjort det möjligt för sökandena att värna sina rättigheter på ett mer effektivt sätt med avseende på dumpningsberäkningen och resultaten avseende dumpning i stort, inbegripet argumentet avseende beräkningsmetoderna som användes i den ursprungliga undersökningen, vilket kunde ha haft en betydande inverkan på deras rättsliga situation.
 - Sökandena gör gällande att svaranden åsidosatte artiklarna 19.2 och 20.2 i förordning nr 2016/1036, sökandenas rätt till försvar och principen om rättssäkerhet, genom att inte ge sökandena en meningsfull sammanfattning av den bevisning som inhämtats under undersökningen eller övervägandena på grundval av vilka svaranden föreslog att sökandenas antidumpningsmarginal skulle ändras. Sökandena gör gällande att svaranden, genom att vägra ange sin beräkning av dumpningsmarginalen till sökandena, åsidosatte sökandenas rätt till försvar och åsidosatte rättssäkerhetsprincipen.”

(1) Décision d'exécution (UE) 2018/1703 de la Commission, du 12 novembre 2018, clôturant le réexamen intermédiaire partiel concernant les importations de nitrate d'ammonium originaire de Russie (JO 2018, L 285, p. 97).

(2) Règlement (UE) 2016/1036 du Parlement européen et du Conseil, du 8 juin 2016, relatif à la défense contre les importations qui font l'objet d'un dumping de la part de pays non membres de l'Union européenne (JO 2016, L 176, p. 21).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV